

Kyklops

Episode

- [1] [Σιληνός]: ὦ Βρόμειε, διὰ σὲ μυρίους ἔχω πόνους
o durch dich unzählige habe
- [2] νῦν χῶτ' ἐν ἤβῃ τοῦμὸν εὐσθένει δέμας·
nun und|als in mein
- [3] πρῶτον μὲν, ἥνικ' ἐμμανῆς Ἥρας ὑπο
zuerst zwar, als rasend unter
- [4] Νύμφας ὀρείας ἐκλιπὼν ὥχου τροφούς·
bergigen verlassend gingst
- [5] ἔπειτά γ' ἀμφὶ γηγενῇ μάχην δορὸς
danach doch um Erdgeborene
- [6] ἐνδέξιος σὺ ποδὶ παρασπιστῆς γεγώς
rechts deinem geworden
- [7] Ἐγκέλαδον ἰτέαν εἰς μέσσην θενῶν δορὶ
in Mitte gesetzt
- [8] ἔκτεινα— φέρ' ἴδω, τοῦτ' ἰδὼν ὄναρ λέγω;
ich|tötete— bring möge|ich|sehen, dieses gesehen|habend im|Traum sage|ich;
- [9] οὐ μὰ Δί', ἐπεὶ καὶ σκῦλ' ἔδειξα βακχίῳ.
nicht bei da auch zeigte
- [10] καὶ νῦν ἐκείνων μείζον' ἐξαντλῶ πόνον.
und nun der|jenen größeres erschöpfelich
- [11] ἐπεὶ γὰρ Ἥρα σοι γένος Τυρσηνικὸν
weil denn dir tyrrhenisch
- [12] ληστῶν ἐπῶρσεν, ὥς ὀδηθείης μακράν,
aufstachelte, damit geführt|würdest weit,
- [13] ἐγὼ πυθόμενος σὺν τέκνοισι ναυστολῶ
ich erfahren|habend mit segele|ich
- [14] σέθεν κατὰ ζήτησιν. ἐν πρύμνῃ δ' ἄκρα
deiner nach im aber äußersten
- [15] αὐτὸς λαβὼν ἠϋθυνον ἀμφῆρες δόρυ,
selbst genommen|habend richtete zweigriffigen
- [16] παῖδες δ' ἐρετμοῖς ἤμενοι γλαυκὴν ἄλα
aber sitzend graublaues
- [17] ῥοθίοισι λευκαίνοντες ἐζήτουν σ', ἄναξ.
weiß|machend suchten|sie dich,
- [18] ἤδη δὲ Μαλέας πλησίον πεπλευκότας
schon aber nahe gesegelt|habend
- [19] ἀπηλιώτης ἄνεμος ἐμπνεύσας δορὶ
auf|geblasen|habend
- [20] ἐξέβαλεν ἡμᾶς τήνδ' ἐς Αἰτναίαν πέτραν,
warf|hinaus uns diese in ätnäische
- [21] ἵν' οἱ μονῶπες ποντίου παῖδες θεοῦ
wo die einäugigen des|Meeres
- [22] ὑκλωπες οἰκοῦσ' ἄντρ' ἔρημ' ἀνδροκτόνοι.
wohnend öde männer|tötend.
- [23] τούτων ἐνδὸς ληφθέντες ἐσμέν ἐν δόμοις
von|diesen ergriffen|worden sind|wir in
- [24] δοῦλοι· καλοῦσι δ' αὐτὸν ὧ λατρεύομεν
sie|nennen aber ihn dem dienen|wir
- [25] Πολύφημον· ἀντὶ δ' εὐίων βακχευμάτων
statt aber froher
- [26] ποίμνας Κύκλωπος ἀνοσίου ποιμαίνομεν.
gottlosen hüten|wir.
- [27] παῖδες μὲν οὖν μοι κλιτύων ἐν ἐσχάτοις
zwar nun mir in äußersten

[28]	νέμουσι μῆλα νέα νέοι πεφυκότες, weiden neue junge gewachsen seiend,
[29]	ἐγὼ δὲ πληροῦν πίστρα καὶ σαίρειν στέγας ich aber füllen zu und fegen zu
[30]	μένωνν τέταγμαι τάσδε, τῷδε δυσσεβεῖ bleibend bin eingesetzt diese, diesem gottlosen
[31]	Κύκλωπι δειπνῶν ἄνοσίων διάκονος. unheiligen
[32]	καὶ νῦν, τὰ προσταχθέντ', ἀναγκαίως ἔχει und nun, die befohlenen, notwendig ist es
[33]	σαίρειν σιδηρᾶ τῇδέ μ' ἄρπάγῃ δόμους, zu fegen eiserner dieser mich
[34]	ὥς τόν τ' ἀπόντα δεσπότην Κύκλωπ' ἐμὸν damit den auch abwesenden meinen
[35]	καθαροῖσιν ἄντροις μῆλὰ τ' ἐσδεχώμεθα. reinen auch aufnehmen mögen wir.
[36]	ἤδη δὲ παῖδας προσνέμοντας εἴσορῶ schon aber weidend erblicke ich
[37]	ποιίμνας. τί ταῦτα; μῶν κρότος σικινίδων was dieses; etwa
[38]	ὁμοῖος ὑμῖν νῦν τε χῶτε βακχίῳ gleich euch nun und wie
[39]	κῶμοι συνασπίζοντες Ἀλθαίας δόμους zusammenschließend
[40]	προσῆτ' αἰοδαῖς βαρβίτων σαυλούμενοι; tretet ihr hinzu wippend;

Chor

Strophe

[41] [Χορός]:	παῖ γενναίων μὲν πατέρων edler zwar
[42]	γενναίων τ' ἐκ τοκάδων, edler auch aus
[43]	πᾶ δὴ μοι νίσῃ σκοπέλους; wohin denn mir gehst
[44]	οὐ τᾷδ' ὑπὴνέμος αὖρα nicht an diesem windgeschützt
[45]	καὶ ποιηρὰ βοτάνα; und grasreich
[46]	δινᾶέν θ' ὕδωρ ποταμῶν wirbelnd auch
[47]	ἐν πίστραις κεῖται πέλας ἄν in liegt nahe
[48]	τρων; οὐ σοι βλαχαὶ τεκέων; nicht dir

Mesode

[49] [Χορός]:	—ψύττ'· οὐ τᾷδ' οὐ; οὐ τᾷδε νεμῆ —pst· nicht an diesem nein; nicht an dieser weidest
[50]	κλιτὺν δροσεράν; kühl ;
[51]	ὦή, ῥίψω πέτρον τάχα σου hey, werde werfen bald deiner
[52]	—ὑπαγ' ὦ ὑπαγ' ὦ κεράστα— —geh weg o geh weg o
[53]	μηλοβότα στασιωρὸν

[54] Κύκλωπος ἀγροβάτα.

Antistrophe

[55] [Χορός]: σπαργῶντας μαστοὺς χάλασον·
anschwellene lass|locker·

[56] δέξαι θηλαῖσι σποράς
nimm|auf

[57] ὅς λείπεις ἄρνῶν θαλάμοις.
die du|zurücklässt

[58] ποθοῦσί σ' ἀμερόκοιτοι
begehren dich

[59] βλαχαὶ σμικρῶν τεκέων.
kleiner

[60] εἰς αὐλὰν πότ' ἀμφιβαλεῖς
in wann wirst|umlegen

[61] ποιηροὺς λείπουσα νομοὺς
grasige verlassend

[62] Αἶτναίῳ εἵσω σκοπέλων;
hinein

[62a] —νύττ'· οὐ τᾷδ' οὔ; οὐ τᾷδε νεμῇ
—pieks· nicht an|diesem nein; nicht an|dieser weidest

[62b] κλιτὺν δροσεράν;
kühl;

[62c] ὦή,
hey,
ρίψω
werde|werfen
πέτρον τάχα
bald
σου
deiner

[62d]

[62e]

[62f]

Epode

[63] [Χορός]: οὐ τάδε Βρόμιος, οὐ τάδε χοροὶ
nicht dieses nicht dieses

[64] Βάκχαι τε θυρσοφόροι,
und

[65] οὐ τυμπάνων ἀλαλαγμοὶ
nicht

[66] κρήναις παρ' ὑδροχύτοις,
bei wasser|sprudelnden,

[67] οὐκ οἴνου χλωραὶ σταγόνες·
nicht grüne

[68] οὐδ' ἐν Νύσῃ μετὰ Νυμφᾶν
auch|nicht in mit

[69]	ἱακχον ἱακχον ὦδ' ἄν iakchon iakchon
[70]	μέλπω πρὸς τὴν Ἀφροδίταν, ich singe zu der
[71]	ἄν θηρεύων πετόμαν die jagend fliegende
[72]	Βάκχαις σὺν λευκόποσιν mit weiß füßigen
[73]	ὦ φίλος· o Freund·
[74]	ὦ φίλε Βακχεῖε, ποῖ οἰοπολεῖς; o lieber wohin allein ziehst du;
[75]	ποῖ ξανθὰν χαίταν σεείεις; wohin blonde schüttelst du;
[76]	ἐγὼ δ' ὁ σὸς πρόπολος ich aber der dein
[77]	θητεύω Κύκλωπι diene
[78]	τῷ μονοδέρκτῃ δοῦλος ἀλαίνων dem einäugigen umher streifend
[80]	σὺν τᾷδε τράγου χλαῖνᾳ μελέῃ mit dieser elend
[81]	σᾶς χωρὶς φιλίας. deiner ohne

Episode

[82] [Σιληνός]:	σιγήσατ', ὦ τέκν', ἄντρα δ' ἐς πετρηρεφῇ schweigt, o aber in fels bedachte
[83]	ποιμένας ἀθροῖσαι προσπόλους κελεύσατε. zusammen zu sammeln befiehlt.
[84] [Χορός]:	χωρεῖτ'· ἀτὰρ δὴ τίνα, πάτερ, σπουδὴν ἔχεις; geht· aber nun welche, hast du;
[85] [Σιληνός]:	ὁρῶ πρὸς ἅκταῖς ναὸς Ἑλλάδος σκάφος ich sehe zu
[86]	κώπης τ' ἄνακτας σὺν στρατηλάτῃ τινὶ auch mit irgendeinem
[87]	στείχοντας ἐς τὸδ' ἄντρον· ἀμφὶ δ' αὐχέσι schreitend in diese um aber
[88]	τεύχη φέρονται κενά, βορᾶς κεχρημένοι, tragen sie leer, gebraucht habend,
[89]	κρωσσούς θ' ὑδρηλούς. ὦ ταλαίπωροι ξένοι, auch wasser häutige. o elende
[90]	τίνες ποτ' εἰσίν; οὐκ ἴσασι δεσπότην welche jemals sind; nicht wissen sie
[91]	Πολύφημον οἷός ἐστιν, ἄξενον στέγην welcher ist, un gastliche
[92]	τὴνδ' ἐμβεβῶτες καὶ Κυκλωπίαν γνάθον diese eingetreten habend und kyklopische
[93]	τὴν ἀνδροβρῶτα δυστυχῶς ἀφιγμένοι. die menschen fressende unglücklich angekommen seiend.
[94]	ἀλλ' ἤσυχοι γίνεσθ', ἵν' ἐκπυθώμεθα aber ruhig werdet, damit aus erfahren wir
[95]	πόθεν πάρεισι Σικελὸν Αἰτναῖον πάγον. woher sind sie da sizilischen ätnäischen
[96] [Ὀδυσσεύς]:	ξένοι, φράσαιτ' ἂν νᾶμα ποτάμιον πόθεν würdet ihr sagen wohl fluss artig woher
[97]	δίψης ἄκος λάβοιμεν, εἴ τίς θέλει nähmen wir, wenn auch jemand will

- [98] βορὰν ὁδῆσαι ναυτίλοις κεχρημένοις;
zu|führen gebraucht|seienden;
- [99] τί χρῆμα; Βρομίου πόλιν ἔοιγμεν ἐσβαλεῖν·
was scheinen|wir ein|zu|dringen·
- [100] Σατύρων πρὸς ἄντροις τόνδ' ὄμιλον εἰσορῶ.
bei diesen erblicke|ich.
- [101] χαίρειν προσεῖπα πρῶτα τὸν γεραίτατον.
grüßen sprach|ich|zu zuerst den ältesten.
- [102] [Σιληνός]: χαῖρ', ὦ ξέν', ὅστις δ' εἶ φράσον πάτρην τε σὴν.
sei|gegrüßt, o welcher aber bist sage auch dein.
- [103] [Ὀδυσσεύς]: Ἰθακὸς Ὀδυσσεύς, γῆς Κεφαλληνῶν ἄναξ.
- [104] [Σιληνός]: οἷδ' ἄνδρα, κρόταλον δριμύ, Σισύφου γένος.
ich|kenne scharf,
- [105] [Ὀδυσσεύς]: ἐκεῖνος οὗτός εἰμι· λαιδόρει δὲ μή·
jener dieser bin· schmähe jedoch nicht·
- [106] [Σιληνός]: πόθεν Σικελίαν τήνδε ναυστολῶν πάρει;
woher diese see|fahrend bist|du|hier;
- [107] [Ὀδυσσεύς]: ἐξ Ἰλίου γε κάπῳ Τρωικῶν πόνων.
aus doch und|von troischen
- [108] [Σιληνός]: πῶς; πορθμὸν οὐκ ᾔδησθα πατρώας χθονός;
wie; nicht wusstest|du der|väterlichen
- [109] [Ὀδυσσεύς]: ἀνέμων θύελλαι δεῦρό μ' ἥρπασαν βίᾱ.
hierher mich rissen
- [110] [Σιληνός]: παπαῖ· τὸν αὐτὸν δαίμον' ἐξαντλεῖς ἐμοί.
ach· den gleichen erschöpfst|du mir.
- [111] [Ὀδυσσεύς]: ἦ καὶ σὺ δεῦρο πρὸς βίαν ἀπεστάλης;
gewiss und du hierher zu wurdest|gesandt;
- [112] [Σιληνός]: ληστὰς διώκων οἷ Βρόμιον ἀνήρπασαν.
verfolgend die hinweg|raubten.
- [113] [Ὀδυσσεύς]: τίς δ' ἦδε χώρα καὶ τίνες ναίουσιν νιν;
wer aber diese und welche bewohnen sie;
- [114] [Σιληνός]: Αἰτναῖος ὄχθος Σικελίας ὑπέρτατος.
ätnäisch höchster.
- [115] [Ὀδυσσεύς]: τείχη δὲ ποῦ 'στι καὶ πόλεως πυργώματα;
aber wo ist und
- [116] [Σιληνός]: οὐκ εἶσ' ἔρημοι πρῶνες ἀνθρώπων, ξένη.
nicht sind· öde
- [117] [Ὀδυσσεύς]: τίνες δ' ἔχουσι γαῖαν; ἦ θηρῶν γένος;
welche aber haben ist
- [118] [Σιληνός]: Κύκλωπες, ἄντρ' ἔχοντες, οὐ στέγας δόμων.
habend, nicht
- [119] [Ὀδυσσεύς]: τίνας κλύοντες; ἦ δεδήμευται κράτος;
wessen hörend; oder ist|ver|staatlicht
- [120] [Σιληνός]: νομάδες· ἀκούει δ' οὐδὲν οὐδεὶς οὐδενός.
hört aber nichts niemand von|niemandem.
- [121] [Ὀδυσσεύς]: σπεῖρουσι δ'— ἦ τῷ ζῶσι; — Δήμητρος στάχυν;
säen|sie aber— oder dem leben|sie;
- [122] [Σιληνός]: γάλακτι καὶ τυροῖσι καὶ μήλων βορᾶ.
und und
- [123] [Ὀδυσσεύς]: Βρομίου δὲ πῶμ' ἔχουσιν, ἀμπέλου ῥοαῖς;
aber haben|sie,
- [124] [Σιληνός]: ἥκιστα· τοιγὰρ ἄχορον οἰκοῦσι χθόνα.
am|wenigsten· daher chor|los bewohnen|sie
- [125] [Ὀδυσσεύς]: φιλόξενοι δὲ χῶσιοι περὶ ξένους;
gastfreundlich aber und|fromm bezüglich
- [126] [Σιληνός]: γλυκύτατά φασι τὰ κρέα τοὺς ξένους φορεῖν.
am|süßesten sagen|sie die die zu|tragen.
- [127] [Ὀδυσσεύς]: τί φής; βορᾶ χαίρουσιν ἀνθρωποκτόνῳ;
was sagst|du; freuen|sie|sich menschen|tötender;

- [128] [Σιληνός]: οὐδεὶς μολὼν δεῦρ' ὅστις οὐ κατεσφάγη.
niemand gekommen|seiend hierher wer nicht nieder|geschlachtet|wurde.
- [129] [Ὀδυσσεύς]: αὐτὸς δὲ Κύκλωψ ποῦ 'στιν; ἧ δόμων ἔσω;
selbst aber wo ist; gewiss innen;
- [130] [Σιληνός]: φροῦδος πρὸς Αἴτην θήρας ἰχνεύων κυσίν.
fort zu spürend
- [131] [Ὀδυσσεύς]: οἴσθ' οὖν δ' δρᾶσον, ὡς ἀπαίρωμεν χθονός;
weißt also was tue, damit aufbrechen|wir
- [132] [Σιληνός]: οὐκ οἶδ', Ὀδυσσεῦ· πᾶν δέ σοι δρώημεν ἄν.
nicht weiß|ich, alles aber dir täten|wir wohl.
- [133] [Ὀδυσσεύς]: ὀδησον ἡμῖν σῖτον, οὗ σπανίζομεν.
führe uns deren entbehren|wir.
- [134] [Σιληνός]: οὐκ ἔστιν, ὥσπερ εἶπον, ἄλλο πλὴν κρέας.
nicht ist, so|wie sagte|ich, anderes außer
- [135] [Ὀδυσσεύς]: ἀλλ' ἡδὺ λιμοῦ καὶ τόδε σχετήριον.
aber angenehm und dieses
- [136] [Σιληνός]: καὶ τυρὸς ὀπίας ἔστι καὶ βοὸς γάλα.
und geronnen ist und
- [137] [Ὀδυσσεύς]: ἐκφέρετε· φῶς γὰρ ἐμπολήμασιν πρόπει.
bringt|heraus· denn ziemt.
- [138] [Σιληνός]: σὺ δ' ἀντιδώσεις, εἰπέ μοι, χρυσὸν πόσον;
du aber wirst|zurückgeben, sag mir, wie|viel;
- [139] [Ὀδυσσεύς]: οὐ χρυσόν, ἀλλὰ πῶμα Διονύσου φέρω.
nicht sondern bringe.
- [140] [Σιληνός]: ὦ φίλτατ' εἰπών, οὗ σπανίζομεν πάλαι.
o liebster gesagt|habend, woran entbehren|wir seit|langem.
- [141] [Ὀδυσσεύς]: καὶ μὴν Μάρων μοι πῶμ' ἔδωκε, παῖς θεοῦ.
und wahrlich mir gab,
- [142] [Σιληνός]: ὃν ἐξέθρεψα ταῖσδ' ἐγὼ ποτ' ἀγκάλας;
den zog|auf diesen ich einst
- [143] [Ὀδυσσεύς]: ὁ Βακχίου παῖς, ὡς σαφέστερον μάθης.
der damit deutlicher lernst.
- [144] [Σιληνός]: ἐν σέλμασιν νεῶς ἔστιν, ἧ φέρεις σύ νιν;
in ist, oder trägst du ihn;
- [145] [Ὀδυσσεύς]: ὅδ' ἄσκηδ' ὃς κεύθει νιν· ὡς ὀρᾷς, γέρον.
dieser der verbirgt ihn· wie siehst|du,
- [146] [Σιληνός]: οὗτος μὲν οὐδ' ἂν τὴν γνάθον πλήσειέ μου.
dieser zwar nicht|einmal wohl die füllte meiner.
- [147] [Ὀδυσσεύς]: ναί·
ja·
- [147a] οἷς γὰρ τόσον πῶμ' ὅσον ἂν ἐξ ἄσκοῦ ῥυῇ.
zweimal denn so|viel wie|viel wohl aus|dem fließe.
- [148] [Σιληνός]: καλὴν γε κρήνην εἶπας ἡδεῖάν τ' ἐμοί.
schöne doch sagtest angenehme und mir.
- [149] [Ὀδυσσεύς]: βούλη σε γεύσω πρῶτον ἄκρατον μέθυ;
willst dich kosten|lassen zuerst ungemischt
- [150] [Σιληνός]: δίκαιον· ἧ γὰρ γεῦμα τὴν ὥνην καλεῖ.
gerecht· gewiss denn den nennt.
- [151] [Ὀδυσσεύς]: καὶ μὴν ἐφέλκω καὶ ποτῆρ' ἄσκοῦ μέτα.
und wahrlich herbeizieh|ich auch mit.
- [152] [Σιληνός]: φέρ' ἐκπάταξον, ὡς ἀναμνησθῶ πιών.
bring öffne, damit erinnere|ich|mich getrunken|habend.
- [153] [Ὀδυσσεύς]: ἰδοῦ.
siehe|da.
- [153b] [Σιληνός]: παπαιάξ, ὡς καλὴν ὁσμὴν ἔχει.
papaiáx, wie schönen hat.
- [154] [Ὀδυσσεύς]: εἶδες γὰρ αὐτήν;
sahst denn sie;
- [154b] [Σιληνός]: οὐ μὰ Δί', ἀλλ' ὀσφραίνομαι.
nicht bei sondern rieche|ich.

- [155] [Ὀδυσσεύς]: γεῦσαί νυν, ὥς ἂν μὴ λόγῳ 'παινῆς μόνον.
 koste nun, damit wohl nicht lobest nur.
- [156] [Σιληνός]: βαβαί· χορεῦσαι παρακαλεῖ μ' ὁ Βάκχιος.
 babái· tanzen lädt|ein mich der
- [157] ἃ ἃ ἃ.
 ah ah ah.
- [158] [Ὀδυσσεύς]: μῶν τὸν λάρυγγα διεκάναξέ σου καλῶς;
 etwa den durch|klingen|ließ deiner gut;
- [159] [Σιληνός]: ὥστ' εἰς ἄκρους γε τοὺς ὄνυχας ἀφίκετο.
 sodass in äußersten doch die gelangte.
- [160] [Ὀδυσσεύς]: πρὸς τῷδε μέντοι καὶ νόμισμα δώσομεν.
 zu diesem jedoch auch werden|wir|geben.
- [161] [Σιληνός]: χάλα τὸν ἄσκον μόνον· ἔα τὸ χρυσίον.
 lass|los den nur· lass das
- [162] [Ὀδυσσεύς]: ἐκφέρετέ νυν τυρέυματ' ἢ μήλων τόκον.
 tragt|heraus nun oder
- [163] [Σιληνός]: δράσω τάδ', ὀλίγον φροντίσας γε δεσποτῶν.
 werde|tun dieses, kurz überlegt|habend doch
- [164] ὥς ἐκπιεῖν γ' ἂν κύλικα μαινοίμην μίαν,
 so|dass auszutrinken doch wohl raset|ich einen,
- [165] πάντων Κυκλώπων ἀντιδούς βοσκήματα,
 aller zurück|gegeben|habend
- [166] ῥίψαι τ' ἐς ἄλμην Λευκάδος πέτρας ἄπο,
 werfen und in weg,
- [167] ἅπαξ μεθυσθεὶς καταβαλὼν τε τὰς ὀφρῦς.
 einmal betrunken|worden|seiend herab|geworfen|habend und die
- [168] ὥς ὅς γε πίνων μὴ γένηθε μαίνεται·
 denn wer doch trinkend nicht sich|gefremdet|hat tobt·
- [169] ἵν' ἔστι τουτί τ' ὀρθὸν ἐξανιστάναι
 damit ist dieses|hier auch aufrecht aufzustellen
- [170] μαστοῦ τε δραγμὸς καὶ παρεσκευασμένου
 auch und vorbereitet|seienden
- [171] ψαῦσαι χεροῖν λειμῶνος, ὀρχηστὺς θ' ἅμα
 berühren auch zugleich
- [172] κακῶν τε λῆστις. εἴτ' ἐγὼ οὐ κυνήσομαι
 und dann ich nicht werde|jagen
- [173] τοιόνδε πῶμα, τὴν Κύκλωπος ἀμαθίαν
 solchen die
- [174] κλαίειν κελεύων καὶ τὸν ὀφθαλμὸν μέσον;
 zu|weinen befehlend und den mittleren;
- [175] [Χορός]: ἄκου', Ὀδυσσεῦ· διαλαλήσωμέν τί σοι.
 höre, mögen|wir|besprechen etwas dir.
- [176] [Ὀδυσσεύς]: καὶ μὴν φίλοι γε προσφέρεσθε πρὸς φίλον.
 und wahrlich Freunde doch nahet|euch zu Freund.
- [177] [Χορός]: ἐλάβετε Τροίαν τὴν Ἑλένην τε χειρίαν;
 nahmt|ihr die und mit|Gewalt;
- [178] [Ὀδυσσεύς]: καὶ πάντα γ' οἶκον Πριαμιδῶν ἐπέρσαμεν.
 und ganz doch verheerten|wir.
- [179] [Χορός]: οὐκουν, ἐπειδὴ τὴν νεᾶνιν εἴλετε,
 doch|nicht, da die nahmt|ihr,
- [180] ἅπαντες αὐτὴν διεκροτήσατ' ἐν μέρει,
 alle sie durch|beklatscht|habt|ihr in
- [181] ἐπεὶ γε πολλοῖς ἥδεται γαμουμένη;
 weil doch vielen erfreut|sie|sich heiratend;
- [182] τὴν προδότιν, ἣ τοὺς θυλάκους τοὺς ποικίλους
 die die die die bunten
- [183] περὶ τοῖν σκελοῖν ἰδοῦσα καὶ τὸν χρύσειον
 um die|beiden gesehen|habend und den goldenen
- [184] κλῶν φοροῦντα περὶ μέσον τὸν αὐχένα
 tragend um mittleren den

- [185] ἐξεπτοήθη, Μενέλεων, ἀνθρώπιον
erschrak, menschlich
- [186] λῦστον, λιποῦσα. μηδαμοῦ γένος ποτὲ
besseres, verlassend. nirgend je
- [187] φῦναι γυναικῶν ὦφελ' — εἰ μὴ 'μοὶ μόνῳ.
zu|entstehen hätte|gesollt wenn nicht mir allein.
- [188] [Σιληνός]: ἰδοὺ τὰδ' ὑμῖν ποιμένων βοσκήματα,
siehe|da dieses euch
- [189] ἄναξ Ὀδυσσεῦ, μηκάδων ἄρνῶν τροφαί,
blökend|seiender
- [190] πηκτοῦ γάλακτός τ' οὐ σπάνια τυρεύματα.
geronnenen und nicht seltene
- [191] φέρεσθε· χωρεῖθ' ὥς τάχιστ' ἄντρων ἄπο,
nehmt|mit· geht so am|schnellsten weg,
- [192] βότρυος ἐμοὶ πῶμ' ἀντιδόντες εὐίου.
mir zurück|gegeben|habend des|Euios.
- [193] —οἱμοι· Κύκλωψ ὅδ' ἔρχεται· τί δράσομεν;
—weh|mir· dieser kommt· was werden|wir|tun;
- [194] [Ὀδυσσεύς]: ἀπολώλαμεν γάρ, ὧ γέρον· ποῖ χρὴ φυγεῖν;
verloren|sind|wir denn, o wohin ist|nötig zu|fliehen;
- [195] [Σιληνός]: ἔσω πέτρας τῆσδ', οὐπὲρ ἄν λάθοιτέ γε.
hinein dieses, wo|leben wohl verborgen|wäret doch.
- [196] [Ὀδυσσεύς]: δεινὸν τόδ' εἶπας, ἀρκύων μολεῖν ἔσω.
furchtbar dieses sagtest, hinein|zugehen hinein.
- [197] [Σιληνός]: οὐ δεινόν· εἰσὶ καταφυγαὶ πολλαὶ πέτρας.
nicht schlimm· sind viele
- [198] [Ὀδυσσεύς]: οὐ δῆτ'· ἐπεὶ τᾶν μεγάλα γ' ἡ Τροία στένοι,
nicht durchaus· denn wohl sehr doch die stöhnte,
- [199] εἰ φευξόμεσθ' ἔν' ἄνδρα, μυρίον δ' ὄχλον
wenn werden|wir|fliehen einen zahllose aber
- [200] Φρυγῶν ὑπέστην πολλάκις σὺν ἀσπίδι.
widerstand|lich oft mit
- [201] ἀλλ', εἰ θανεῖν δεῖ, καθθανούμεθ' εὐγενῶς,
aber, wenn sterben ist|nötig, werden|wir|sterben edel,
- [202] ἢ ζῶντες αἶνον τὸν πάρος συσσώσομεν.
oder lebend den früher werden|wir|zusammen|sammeln.
- [203] [Κύκλωψ]: ἄνεχε· παρέχε· τί τάδε· τίς ἢ ῥαθυμία;
halte|aus· gib|her· was dieses· wer die
- [204] τί βακχιάζετε; οὐχὶ Διόνυσος τάδε,
was bacchiert|ihr; nicht dieses,
- [205] οὐ κρόταλα χαλκοῦ τυμπάνων τ' ἀράγματα.
nicht und
- [206] πῶς μοι κατ' ἄντρα νεόγονα βλαστήματα;
wie mir in|die neu|geborene
- [207] ἦ πρός γε μαστοῖς εἰσι χυτὸ μῆτρων
wohl bei doch sind und|unter
- [208] πλευρὰς τρέχουσι, σχοινίοις τ' ἐν τεύχεσιν
laufen, aus|Binsen und in
- [209] πλήρωμα τυρῶν ἐστὶν ἐξημελγμένον;
ist aus|gemolken;
- [210] τί φατε; τί λέγετε; τάχα τις ὑμῶν τῷ ξύλῳ
was sagt|ihr; was redet|ihr; wohl jemand von|euch dem
- [211] δάκρυα μεθήσει· βλέπετ' ἄνω καὶ μὴ κάτω.
wird|los|lassen· schaut hinauf und nicht hinab.
- [212] [Χορός]: ἰδοῦ, πρὸς αὐτὸν τὸν Δί' ἀνακεκύφαμεν,
siehe|da, zu ihm den haben|wir|auf|geschaut,
- [213] καὶ τᾶστρα καὶ τὸν Ὠρίωνα δέρκομαι.
und und den sehe|lich.
- [214] [Κύκλωψ]: ἄριστόν ἐστιν εὖ παρεσκευασμένον;
das|Beste ist gut zubereitet;

- [215] [Χορός]: πάρεστιν. ὁ φάρυγξ εὐτρεπῆς ἔστω μόνον.
ist|da. der bereit sei nur.
- [216] [Κύκλωψ]: ἧ καὶ γάλακτός εἰσι κρατῆρες πλέω;
wohl auch sind voll;
- [217] [Χορός]: ὥστ' ἐκπιεῖν γέ σ', ἦν θέλῃς, ὅλον πίθον.
so|dass aus|trinken doch dich, wenn willst, ganz
- [218] [Κύκλωψ]: μῆλειον ἢ βόειον ἢ μεμιγμένον;
schaf|milch|ig oder rind|milch|ig oder vermischt;
- [219] [Χορός]: ὣν ἂν θέλῃς σύ, μὴ 'μὲ καταπίῃς μόνον.
wovon wohl willst du, nicht mich hinab|schluckest nur.
- [220] [Κύκλωψ]: ἥκιστ'· ἐπεὶ μ' ἂν ἐν μέσῃ τῇ γαστέρι
am|wenigsten· denn|weil mich wohl in mittleren der
- [221] πηδῶντες ἀπολέσαιτ' ἂν ὑπὸ τῶν σχημάτων.
springend würdet|zugrunde|richten wohl unter die
- [222] ἕα· τίς ὅχλον τόνδ' ὁρῶ πρὸς αὐλοῖς;
he· welchen diesen sehe|ich bei
- [223] λησταὶ τινες κατέσχον ἢ κλῶπες χθόνα;
einige nahmen|in|Besitz oder
- [224] ὁρῶ γέ τοι τοῦσδ' ἄρνας ἐξ ἄντρων ἐμῶν
sehe|ich doch gewiss diese|hier aus meiner
- [225] στρεπταῖς λύγοισι σῶμα συμπεπλεγμένους,
gedrehten zusammen|geflochtene,
- [226] τεύχη τε τυρῶν συμμιγῇ, γέροντά τε
und gemischt|zusammen, und
- [227] πληγαῖς πρόσωπον φαλακρὸν ἐξωδηκότα.
kahl auf|geschwollen.
- [228] [Σιληνός]: ὦμοι, πυρέσσω συγκεκομμένος τάλας.
weh|mir, ich|fiebere zusammen|geschlagen Unglücklicher.
- [229] [Κύκλωψ]: ὑπὸ τοῦ; τίς ἐς σὸν κρᾶτ' ἐπύκτευσεν, γέρον;
von wem; wer in deinen boxte,
- [230] [Σιληνός]: ὑπὸ τῶνδε, Κύκλωψ, ὅτι τὰ σ' οὐκ εἴων φέρειν.
von diesen, weil die deinen nicht ließen|zu tragen.
- [231] [Κύκλωψ]: οὐκ ἦσαν ὄντα θεόν με καὶ θεῶν ἄπο;
nicht waren seiend mich und her;
- [232] [Σιληνός]: ἔλεγον ἐγὼ τάδ'· οἱ δ' ἐφόρουν τὰ χρήματα·
ich|sagte ich dieses· die aber trugen|fort die
- [233] καὶ τόν γε τυρὸν οὐκ ἐῶντος ἦσθιον
und den doch nicht nicht|zulassend aßen
- [234] τοὺς τ' ἄρνας ἐξεφοροῦντο· δήσαντες δὲ σέ
die und trugen|hinaus· gebunden|habend aber dich
- [235] κλωῶ τριπῇχει, κᾶτα τὸν ὀφθαλμὸν μέσον
drei|Ellen|lang, und|dann den mittleren
- [235a] [Σιληνός:] [[Zeile Lost]]
- [236] τὰ σπλάγχν' ἔφασκον ἐξαμήσεσθαι βίᾱ,
die sagten aus|kratzen|zu
- [237] μᾶστιγί τ' εὖ τὸ νῶτον ἀποθλίψειν σέθεν,
und gut den nieder|drücken|zu deiner,
- [238] κᾶπειτα συνδήσαντες ἐς θάδῳλῖα
und|dann zusammen|gebunden|habend in
- [239] τῆς νηὸς ἐμβαλόντες ἀποδώσειν τινὶ
des hinein|geworfen|habend ab|geben|zu jemandem
- [240] πέτρους μοχλεῦειν, ἢ 'ς μυλῶνα καταβαλεῖν.
mit|Brechstange|bewegen|zu, oder in hinab|werfen|zu.
- [241] [Κύκλωψ]: ἄλῃθες; οὐκ οὐκ κοπίδας ὥς τάχιστ' ἰὼν
wahr; demnach so|wie schnellst gehend
- [242] θήξεις μαχαίρας καὶ μέγαν φάκελον ξύλων
wirst|schärfen und großen
- [243] ἐπιθεῖς ἀνάψεις; ὥς σφαγέντες αὐτίκα
auf|gelegt|habend wirst|entzünden; damit geschlachtet|worden|seiend sofort

- [244] πλήσουσι νηδὺν τὴν ἐμὴν ἀπ' ἄνθρακος
werden|füllen den meinen von
- [245] θερμὴν ἔδοντος δαΐτα τῷ κρεανόμῳ,
heiße fressenden dem
- [246] τὰ δ' ἐκ λέβητος ἐφθὰ καὶ τετηκότα.
die aber aus gekochten und geschmolzenen.
- [247] ὥς ἔκπλεώς γε δαιτός εἰμ' ὄρεσκού·
so über|voll doch bin|ich berg|weidig·
- [248] ἄλις λεόντων ἐστὶ μοι θοινωμένῳ
genug ist mir geschmaust|habenden
- [249] ἐλάφῳν τε, χρόνιος δ' εἴμ' ἀπ' ἀνθρώπων βορᾶς.
und, lang|zeitlich aber bin|ich weg|von
- [250] [Σιληνός]: τὰ καινὰ γ' ἐκ τῶν ἡθάδων, ᾧ δέσποτα,
die Neuen doch aus den o
- [251] ἡδίων' ἐστίν. οὐ γὰρ αὖ νεωστί γε
angenehmer ist. nicht denn wieder kürzlich doch
- [252] ἄλλοι πρὸς ἄντρα σοι ἐσαφίκοντο ξένοι.
andere zu dir kamen|an
- [253] [Ὀδυσσεύς]: Κύκλωψ, ἄκουσον ἐν μέρει καὶ τῶν ξένων.
höre in auch der
- [254] ἡμεῖς βορᾶς χρήζοντες ἐμπολὴν λαβεῖν
wir bedarfend zu|nehmen
- [255] σῶν ἄσσον ἄντρων ἦλθομεν νεὼς ἄπο.
deiner näher kamen|wir weg.
- [256] τοὺς δ' ἄρνας ἡμῖν οὗτος ἀντ' οἴνου σκύφου
die aber uns dieser statt
- [257] ἀπημπόλα τε κἀδίδου πιεῖν λαβὼν
verkauft und und|gab|er zu|trinken genommen|habend
- [258] ἐκὼν ἐκοῦσι, κούδεν ἦν τούτων βίᾱ.
freiwillig den|Freiwilligen, war von|diesen
- [259] ἀλλ' οὗτος ὑγιὲς οὐδὲν ὧν φησιν λέγει,
aber dieser gesund nichts wovon behauptet sagt,
- [260] ἐπεὶ κατελήφθη σοῦ λάθρᾳ πωλῶν τὰ σά.
weil er|wurde|ertappt von|dir heimlich verkaufend die deinen.
- [261] [Σιληνός]: ἐγὼ; κακῶς γὰρ ἐξόλοι'.
ich; schlecht denn möchte|ich|zugrunde|gehen.
- [261b] [Ὀδυσσεύς]: εἰ ψεύδομαι.
wenn lüge|ich.
- [262] [Σιληνός]: μὰ τὸν Ποσειδῶ τὸν τεκόντα σ', ᾧ Κύκλωψ,
bei den den gezeugt|habenden dich, o
- [263] μὰ τὸν μέγαν Τρίτωνα καὶ τὸν Νηρέα,
bei den großen und den
- [264] μὰ τὴν Καλυψὼ τὰς τε Νηρέως κόρας,
bei die die auch
- [265] τὰ θ' ἱερὰ κύματ' ἰχθύων τε πᾶν γένος,
die auch heiligen auch ganzes
- [266] ἀπώμοσ', ᾧ κάλλιστον ᾧ Κυκλώπιον,
ich|schwör|ab, o schönstes o kyklopisch|Wesen,
- [267] ᾧ δεσποτίσκε, μὴ τὰ σ' ἐξοδᾶν ἐγὼ
o nicht die dich ausgeben ich
- [268] ξένοισι χρήματ'. ἢ κακῶς οὗτοι κακοὶ
oder schlimm diese Schlechte
- [269] οἱ παῖδες ἀπόλινθ', οὓς μάλιστ' ἐγὼ φιλῶ.
die mögen|zugrunde|gehen, welche am|meisten ich liebe.
- [270] [Χορός]: αὐτὸς ἔχ'. ἔγωγε τοῖς ξένοις τὰ χρήματα
selbst halte. ich|jedenfalls den die
- [271] περνάντα σ' εἶδον· εἰ δ' ἐγὼ ψευδῇ λέγω,
verkaufend dich sah|ich· wenn aber ich Falsches sage,
- [272] ἀπόλοιθ' ὁ πατήρ μου· τοὺς ξένους δὲ μὴ ἀδίκει.
möge|zugrunde|gehen der mein· die aber nicht unrecht|tu|du.

- [273] [Κύκλωψ]: ψεύδεσθ'· ἔγωγε τῷδε τοῦ Ῥαδαμάνθυος
lügt|ihr· ich|jedenfalls diesem des
- [274] μᾶλλον πέποιθα καὶ δικαιότερον λέγω.
mehr habe|vertraut und gerechter sage|ich.
- [275] θέλω δ' ἐρέσθαι· πόθεν ἐπλεύσατ', ὦ ξένοι;
ich|will aber zu|fragen· woher segeltet|ihr, o
- [276] ποδαποί; τίς ὑμᾶς ἐξεπαίδευσεν πόλις;
welcher|Herkunft; wer euch er|zog
- [277] [Ὀδυσσεύς]: Ἰθακῆσιοι μὲν τὸ γένος, Ἰλίου δ' ἄπο,
zwar das aber weg|von,
- [278] πέρσαντες ἄστν, πνεύμασιν θαλασσίους
verheert|habend meerischen
- [279] σὴν γαῖαν ἐξωσθέντες ἤκομεν, Κύκλωψ.
dein hinaus|gestoßen|worden|seiend kamen|wir,
- [280] [Κύκλωψ]: ἦ τῆς κακίστης οἱ μετήλθεθ' ἀρπαγὰς
wahrlich der schlechtesten die nach|gingt
- [281] Ἑλένης Σκαμάνδρου γείτον' Ἰλίου πόλιν;
[282] [Ὀδυσσεύς]: οὔτοι, πόνον τὸν δεινὸν ἐξηντληκότες.
diese, die schreckliche erschöpft|habend.
- [283] [Κύκλωψ]: αἰσχρὸν στράτευμά γ', οἵτινες μιᾶς χάριν
schändliches doch, welche einer wegen
- [284] γυναικὸς ἐξεπλεύσατ' ἐς γαῖαν Φρυγῶν.
segeltet|ihr|hinaus in
- [285] [Ὀδυσσεύς]: θεοῦ τὸ πρᾶγμα· μηδέν' αἰτιῶ βροτῶν.
die niemanden beschuldige|ich
- [286] ἡμεῖς δέ σ', ὦ θεοῦ ποντίου γενναῖε παῖ,
wir aber dich, o meerischen edler
- [287] ἱκετεύομέν τε καὶ λέγομεν ἐλευθέρως·
flehen|wir auch und sagen|wir frei·
- [288] μὴ τλῆς πρὸς ἄντρα σοι ἐσαφιγμένους φίλους
nicht wage zu dir fest|angeheftet|worden|seiend
- [289] κτανεῖν βορὰν τε δυσσεβῆ θέσθαι γνάθοις·
zu|töten auch un|fromme zu|setzen
- [290] οἱ τὸν σόν, ὦναξ, πατέρ' ἔχειν νεῶν ἔδρας
die den deinen, zu|haben
- [291] ἐρρυσάμεσθα γῆς ἐν Ἑλλάδος μυχοῖς.
retteten|wir in
- [292] ἱερεὺς τ' ἄθραυστος Ταινάρου μένει λιμὴν
auch ungebrochen bleibt
- [293] Μαλέας τ' ἄκροι κευθμῶνες ἢ τε Σουνίου
auch hohe die auch
- [294] δίας Ἀθάνας σῶς ὑπάργυρος πέτρα
göttlichen heil silber|glänzende
- [295] Γεραίστιοί τε καταφυγαί· τὰ θ' Ἑλλάδος
geraisti|sche auch die auch
- [296] δύσφρον' ὀνειδίη Φρυξὶν οὐκ ἐδώκαμεν·
schwer|tragbare nicht gaben|wir·
- [297] ὦν καὶ σὺ κοινοῖ· γῆς γὰρ Ἑλλάδος μυχοὺς
deren und du teilst· denn
- [298] οἰκεῖς ὑπ' Αἴτνῃ, τῇ πυριστάκτῳ πέτρᾳ.
wohnst|du unter dem feuer|tröpfelnden
- [299] νόμος δὲ θνητοῖς, εἰ λόγους ἀποστρέφῃ,
aber den|Sterblichen, wenn abwendest|du,
- [300] ἰκέτας δέχεσθαι ποντίους ἐφθαρμένους
zu|empfangen seebürtige verdorben|seiende
- [301] ξενία τε δοῦναι καὶ πέπλοις ἐπαρκέσαι,
auch zu|geben und zu|helfen,
- [302] οὐκ ἀμφὶ βουπόροις πηχθέντας μέλη
nicht um Rind|bohrigen fest|gemacht|worden

- [303] ὀβελοῖσι νηδὺν καὶ γνάθον πληῖσαι σέθεν.
und zufüllen deiner.
- [304] ἄλις δὲ Πριάμου γαῖ' ἐχίρῳσ' Ἑλλάδα,
genug aber machte|verwitwet
- [305] πολλῶν νεκρῶν πιούσα δοριπετῇ φόνον,
vieler getrunken|habend speer|gegossenen
- [306] ἀλόχους τ' ἀνάνδρους γραῦς τ' ἄπαιδας ὤλεσεν
auch mann|lose auch kinder|lose vernichtete
- [307] πολιοῦς τε πατέρας. εἰ δὲ τοὺς λελειμμένους
ergraute auch wenn aber die zurück|gelassen|seienden
- [308] σὺ συμπυρώσας δαῖτ' ἀναλώσεις πικράν,
du zusammen|gebrannt|habend wirst|verzehren bittere,
- [309] ποῖ τρέπεται τις; ἀλλ' ἔμοι πιθοῦ, Κύκλωψ.
wohin wird|sich|wenden jemand; aber mir gehorche,
- [310] πάρες τὸ μάργον σῆς γνάθου, τὸ δ' εὐσεβὲς
lass|ab das wütende deiner das aber fromme
- [311] τῆς δυσσεβείας ἀνθελοῦ· πολλοῖσι γὰρ
der wähle|entgegen· vielen denn
- [312] κέρδη πονηρὰ ζημίαν ἡμείψατο.
schlechte tauschte|sich|aus.
- [313] [Σιληνός]: παραινέσαι σοι βούλομαι· τῶν γὰρ κρεῶν
zureden dir will|ich· der denn
- [314] μηδὲν λίπης τοῦδ', ἦν τε τὴν γλῶσσαν δάκης,
nichts lassest|du|zurück dieses, wenn auch die beißest|du,
- [315] κομψὸς γενήσῃ καὶ λαλίστατος, Κύκλωψ.
feinsinnig wirst|du|werden und meist|redselig,
- [316] [Κύκλωψ]: ὁ πλοῦτος, ἀνθρωπίσκε, τοῖς σοφοῖς θεός,
der den Weisen
- [317] τὰ δ' ἄλλα κόμποι καὶ λόγων εὐμορφίαι.
die aber anderen und
- [318] ἄκρας δ' ἐναλίας ἅς καθίδρυται πατὴρ
Kaps aber meerische welche hat|errichtet|sich
- [319] χαίρειν κελεύω· τί τάδε προυνστήσω λόγῳ;
zufreuen befehle|ich· was dieses werde|ich|vorstellen
- [320] Ζηνὸς δ' ἐγὼ κεραυνὸν οὐ φρίσσω, ξένε,
aber ich nicht schaudere|ich,
- [321] οὐδ' οἶδ' ὃ τι Ζεὺς ἐστ' ἐμοῦ κρείσσων θεός.
und|nicht weiß|ich was was ist von|mir stärker
- [322] οὐ μοι μέλει τὸ λοιπόν· ὥς δ' οὐ μοι μέλει,
nicht mir kümmert das Übrige· wie aber nicht mir kümmert,
- [323] ἄκουσον. ὅταν ἄνωθεν ὄμβρον ἐκχέῃ,
höre. wenn von|oben aus|gieße,
- [324] ἐν τῇδε πέτρᾳ στέγν' ἔχων σκηνώματα,
in diesem habend
- [325] ἢ μόσχον ὀπτὸν ἢ τι θήρειον δάκος
oder gebraten oder irgendein wild|Tier
- [326] δαινύμενος, εὖ τέγγων τε γαστέρ' ὑπτίαν,
schmausend, gut tränkend auch rücklings,
- [327] ἐπεκπιὼν γάλακτος ἀμφορέα, πέπλον
aus|getrunken
- [328] κρούω, Διὸς βρονταῖσιν εἰς ἔριν κτυπῶν.
schlage, in schlagend.
- [329] ὅταν δὲ βορέας χιόνα Θρήκιος χέῃ,
wenn aber thrakisch gieße,
- [330] δοραῖσι θηρῶν σῶμα περιβαλὼν ἐμὸν
umgelegt|habend meinen
- [331] καὶ πῦρ ἀναίθων— χιόνος οὐδέν μοι μέλει.
und anzündend— nichts mir kümmert.
- [332] ἢ γῆ δ' ἀνάγκη, κἂν θέλῃ κἂν μὴ θέλῃ,
die aber auch|wenn will auch|wenn nicht will,

[333]	τίκτουσα ποίαν τὰμὰ πιαίνει βοτά. gebärend die meinen mästet
[334]	ἀγὼ οὔτινι θύω πλὴν ἐμοί, θεοῖσι δ' οὔ, ich keinem opfere außer mir, aber nicht,
[335]	καὶ τῇ μεγίστῃ, γαστρὶ τῇδε, δαιμόνων. auch der größten, diesem,
[336]	ὥς τούμπειν γε καμφαγεῖν τούφ' ἡμέραν damit das ein trinken doch und auf essen das auf den Tag
[337]	Ζεὺς οὗτος ἀνθρώποισι τοῖσι σώφροσιν, dieser den besonnenen,
[338]	λυπεῖν δὲ μηδὲν αὐτόν. οἷ δὲ τοὺς νόμους betrüben aber nichts sich selbst. die aber die
[339]	ἔθεντο ποικίλλοντες ἀνθρώπων βίον, setzten verschieden machend
[340]	κλαίνειν ἄνωγα· τὴν δ' ἐμὴν ψυχὴν ἐγὼ weinen ich befahl· die aber meine ich
[341]	οὐ παύσομαι δρῶν εὖ— κατεσθίων τε σέ. nicht werde aufhören tuend gut— hinunter fressend auch dich.
[342]	ξενία τε λήψῃ τοιάδ', ὥς ἄμεμπτος ὦ, auch wirst erhalten solche, damit untadelig o,
[343]	πῦρ καὶ πατρῶον τόνδε λέβητά γ', ὃς ζέσας und väterlichen diesen doch, der gekocht habend
[344]	σὴν σάρκα διαφόρητον ἀμφέξει καλῶς. dein zer legt wird halten gut.
[345]	ἀλλ' ἔρπετ' εἴσω, τῷ κατ' αὐλῖον θεῷ aber geht hinein, dem bei hof ständig
[346]	ἵν' ἀμφὶ βωμὸν στάντες εὐωχῇτέ με. damit um gestellt seiend bewirtet mich.
[347]	[Ὀδυσσεύς]: αἰαῖ, πόνους μὲν Τρωικοὺς ὑπεξέδυν weh, zwar troische durch stieg
[348]	θαλασσίους τε, νῦν δ' ἐς ἀνδρὸς ἀνοσίου meerische auch, nun aber in gottlosen
[349]	γνώμην κατέσχον ἀλίμενόν τε καρδίαν. ergriff ich hafen los auch
[350]	ὦ Παλλὰς, ὦ δέσποινα Διογενὲς θεά, o o Zeus geborene
[351]	νῦν νῦν ἄρηξον· κρείσσονας γὰρ ἱλίου jetzt jetzt hilf· größere denn
[352]	πόνους ἀφίγμαι καπὶ κινδύνου βάθρα. bin angelangt und auf
[353]	σύ τ', ὦ φαεννῶν ἀστέρων οἰκῶν ἔδρας du auch, o strahlender
[354]	Ζεῦ ξένι', ὄρα τὰδ'· εἰ γὰρ αὐτὰ μὴ βλέπεις, Gast schützer, sieh dieses· wenn denn sie nicht siehst,
[355]	ἄλλως νομίζῃ Ζεὺς τὸ μηδὲν ὦν θεός. anders magst denken das Nichts seiend

Chor

Strophe

[356]	[Χορός]: Εὐρείας φάρυγος, ὦ Κύκλωψ, der weiten o
[357]	ἀναστόμου τὸ χεῖλος· ὥς ἔτοιμά σοι des auf gesperrten die wie bereit dir
[358]	ἐφθὰ καὶ ὀπτὰ καὶ ἀνθρακιᾶς ἄπο Gekochtes und Gebratenes und weg
[359]	χναύειν, βρύκειν, zer nagen, knirschen,

[359a]		κρεοκοπεῖν μέλη ξένων, Fleisch hacken
[360]	δασυμάλλω ἐν αἰγίδι κλινομένω. zottig wolligen in gelagertem.	

Mesode

[361] [Χορός]: Μή μοι μὴ προσδίδου·
nicht mir nicht füge|hinzu·

[362] μόνος μόνῳ γέμιζε πορθμίδος σκάφος·
allein dem|Alleinen fülle

[363] χαίρω μὲν αὖτις ἄδε,
lebe|wohl zwar diese,

[364] χαίρω δὲ θυμάτων
lebe|wohl aber

[365] ἀποβῶμιος ἂν ἔχει θυσίαν
vom|Altar|weg die hat

[366] Κύκλωψ Αἰτναῖος ξενικῶν
Ätnajisch der|Fremden

[367] κρεῶν κεχαρμένος βορᾶ·
erfreut

Antistrophe

[369] [Χορός]: Νηλῆς, ὦ τλᾶμον, ὅστις δωμάτων
hartherzig, o Elender, wer

[370] ἐφεισίους ξενικοὺς ἰκτῆρας ἐκθύει δόμων,
herd|häusige fremde hinaus|jagt

[372] κόπτων βρύκων
schneidend knirschend

[373] ἐφθά τε δαινύμενος, μυσαρῳσί τ' ὀδοῦσιν
Gekochtes auch schmausend, widerlichen auch

[374] ἀνθρώπων θερμ' ἀπ' ἀνθράκων κρέα,
warm von

[374a] [Xopός:] [[Zeile Lost]]

[374b]	Μή μοι μή προσδίδου· nicht mir nicht füge hinzu·	
[374c]		μόνος μόνω γέμιζε πορθμίδος σκάφος. allein dem Alleinen fülle
[374d]		χαίρέτω lebe wohl μὲν zwar αὖλις
		ἄδε, diese,
[374e]		

[374f]

Episode

- [375] [Ὀδυσσεύς]: ὦ Ζεῦ, τί λέξω, δεινὸν ἰδὼν ἄντρων ἔσω
o was werde|sagen, Schreckliches gesehen|habend innen
- [376] κοῦ πιστά, μύθοις εἰκότ', οὐδ' ἔργοις βροτῶν;
und|nicht glaubhaft, ähnlich, auch|nicht
- [377] [Χορός]: τί δ' ἔστ', Ὀδυσσεῦ; μῶν τεθοίνονται σέθεν
was aber ist, etwa hat|geschmaust deiner
- [378] φίλους ἐταίρους ἀνοσιώτατος Κύκλωψ;
liebe un|heiligster
- [379] [Ὀδυσσεύς]: δισοοὺς γ' ἀθήρησας κάπιβαστάσας χεροῖν,
zwei doch erblickt|habend und|aufgehoben|habend
- [380] οἷ σαρκοῦς εἶχον εὐτραφέστατον πάχος.
die hatten wohl|genährteste
- [381] [Χορός]: πῶς, ὦ ταλαίπωρ', ἦτε πάσχοντες τάδε;
wie, o Elender, wart leidend dieses;
- [382] [Ὀδυσσεύς]: ἐπεὶ πετραίαν τήνδ' ἐσήλθομεν χθόνα,
als felsige diese traten|wir|ein
- [383] ἀνέκαυσε μὲν πῦρ πρῶτον, ὑψηλῆς δρυὸς
entzündete zwar zuerst, hohen
- [384] κορμούς πλατείας ἐσχάρας βαλὼν ἔπι,
breite geworfen|habend auf,
- [385] τρισσῶν ἀμαξῶν ὥς ἀγώγιμον βάρος.
von|dreien wie tragbar
- [386] ἔπειτα φύλλων ἐλατίνων χαμαιπετῇ
dann der|Tanne Boden|liegend
- [387] ἔστρωσεν εὐνὴν πλησίον πυρὸς φλογί.
breitete nahe
- [388] κρατῆρα δ' ἐξέπλησεν ὥς δεκάμφορον,
aber füllte|aus wie zehn|Amphoren|fassend,
- [389] μόσχους ἀμέλξας, λευκὸν ἐσχέας γάλα.
gemolken|habend, weiß gegossen|habend
- [390] σκύφος τε κισσοῦ παρέθετ' εἰς εὖρος τριῶν
und stellte|hin bis|auf dreier
- [391] πήχεων, βάθος δὲ τεσσάρων ἐφαίνετο.
aber vierer erschien.
- [392] καὶ χάλκεον λέβητ' ἐπέζεσεν πυρί,
und bronzen setzte|auf
- [393] ὀβελούς τ', ἄκρους μὲν ἐγκεκαυμένους πυρί,
und, spitze zwar angesengt|worden|seiend
- [394] ξεστοὺς δὲ δρεπάνω τᾶλλα, παλιούρου κλάδων,
geglättete aber die|übrigen,
- [395] Αἰτναῖά τε σφαγεῖα πελέκεων γνάθοις.
ätnäische und
- [396] ὥς δ' ἦν ἔτοιμα πάντα τῷ θεοστυγεῖ
als aber war bereit alles dem Götter|verhassten
- [397] Ἄιδου μαγεῖρω, φῶτε συμμάρψας δύο
zusammen|gefasst|habend zwei
- [398] ἔσφαζ' ἐταίρων τῶν ἐμῶν, ῥυθμῷ θ' ἐνὶ
schlachtete der meinen, und in
- [399] τὸν μὲν λέβητος ἐς κύτος χαλκήλατον,
den zwar in bronze|gehämmert,

[400]	τὸν δ' αὖ, τένοντος ἄρπάσας ἄκρου ποδός, den aber wieder, gefasst habend äußersten
[401]	παίων πρὸς ὅξυν στόνυχα πετραίου λίθου, schlagend gegen scharf felsigen
[402]	ἐγκέφαλον ἐξέρρανε, καὶ καθαρπάσας sprengte hinaus, und weg gerafft habend
[403]	λάβρω μαχαίρα σάρκας ἐξώπτα πυρί heftig röstete aus
[404]	τὰ δ' ἐς λέβητ' ἐφῆκεν ἔψεσθαι μέλη die aber in ließ hinein gekocht zu werden
[405]	ἐγὼ δ' ὁ τλήμων δάκρυ' ἀπ' ὀφθαλμῶν χέων ich aber der leidende von gießend
[406]	ἐχριμπτόμην Κύκλωπι κάδιακόνουν· näherete mich und diente·
[407]	ἄλλοι δ' ὅπως ὄρνιθες ἐν μυχοῖς πέτρας andere aber wie in
[408]	πτήξαντες εἶχον, αἶμα δ' οὐκ ἐνῆν χροί. zusammen gekauert habend hielten, aber nicht war
[409]	ἐπεὶ δ' ἐταίρων τῶν ἐμῶν πλησθεὶς βορᾶς als aber der meinen gesättigt worden seiend
[410]	ἀνέπεσε, φάρυγος αἰθέρ' ἐξιεὶς βαρύν, stürzte zurück, aus lassend schwer,
[411]	ἐσῆλθέ μοί τι θεῖον· ἐμπλήσας σκύφος kam hinein mir etwas göttlich· gefüllt habend
[412]	Μάρωνος αὐτῷ τοῦδε προσφέρω πιεῖν, ihm dieses biete ich an zu trinken,
[413]	λέγων τάδ'· ὦ τοῦ ποντίου θεοῦ Κύκλωψ, sagend dieses· ο des meerischen
[414]	σκέψαι τόδ' οἶον Ἑλλὰς ἀμπέλων ἄπο betrachte dieses welcherlei von
[415]	θεῖον κομίζει πῶμα, Διονύσου γάνος. göttlichen bringt
[416]	ὃ δ' ἐκπλεως ὦν τῆς ἀναισχύντου βορᾶς der aber übertoll seiend der schamlosen
[417]	ἐδέξατ' ἔσπασέν τ' ἄμυστιν ἐλκύσας empfang zog und in einem Zug gezogen habend
[418]	κάπηνεσ' ἄρας χεῖρα· Φίλτατε ξένων, und lobte erhoben habend Liebster
[419]	καλὸν τὸ πῶμα δαιτὶ πρὸς καλῇ δίδως. schön der zu schön gibst.
[420]	ἡσθέντα δ' αὐτὸν ὥς ἐπρησθόμην ἐγώ, genossen habend aber ihn als ich wahrnahm ich,
[421]	ἄλλην ἔδωκα κύλικα, γιννώσκων ὅτι eine andere gab ich erkennend dass
[422]	τρώσει νιν οἶνος καὶ δίκην δώσει τάχα. wird verletzen ihn und wird geben bald.
[423]	καὶ δὴ πρὸς ῥῥᾶς εἶρπ'. ἐγὼ δ' ἐπεγχείων und in der Tat zu kroch. ich aber nach gießend
[424]	ἄλλην ἐπ' ἄλλῃ σπλάγχν' ἐθέρμαινον ποτῶ. eine andere auf anderer erwärmte ich
[425]	ᾄδει δὲ παρὰ κλαίουσι συνναύταις ἐμοῖς singt aber bei weinenden meinen
[426]	ἄμουσ', ἐπηχεῖ δ' ἄντρον. ἐξελθὼν δ' ἐγὼ un musisch, schallte aber hinaus gegangen habend aber ich
[427]	σιγῇ. σὲ σῶσαι κάμ', ἐὰν βούλῃ, θέλω. dich retten und mich, wenn willst, will ich.
[428]	ἀλλ' εἵπατ' εἵτε χρήζετ' εἵτ' οὐ χρήζετε sondern sagt ob braucht oder nicht braucht
[429]	φεύγειν ἄμεικτον ἄνδρα καὶ τὰ Βακχίου zu fliehen un gemischt und die

- [430] ναίειν μέλαθρα Δαναίδων νυμφῶν μέτα.
zu|wohnen inmitten.
- [431] ὁ μὲν γὰρ ἔνδον σὸς πατὴρ τάδ' ἤνεσεν.
der zwar denn drinnen dein dieses billigte.
- [432] ἀλλ' ἄσθενής γὰρ κάποκερδαίνων ποτοῦ,
aber schwach denn und|Gewinn|ziehend
- [433] ὥσπερ πρὸς ἱξῶ τῇ κύλικι λελημμένος
wie durch der festgeklebt|worden|seiend
- [434] πτέρυγας ἀλύει· σὺ δέ— νεανίας γὰρ εἶ—
schlägt· du aber— denn bist—
- [435] σώθητι μετ' ἐμοῦ καὶ τὸν ἀρχαῖον φίλον
rette|dich mit mir und den alten Freund
- [436] Διόνυσον ἀνάλαβ', οὐ Κύκλωπι προσφερῇ.
nimm|auf, nicht zuträglich.
- [437] [Χορός]: ὦ φίλτατ', εἰ γὰρ τήνδ' ἴδοιμεν ἡμέραν,
o liebster, wenn denn diese sehen|möchten
- [438] Κύκλωπος ἐκφυγόντες ἀνόσιον κάρα.
entronnen|habend unheiligen
- [439] ὥς διὰ μακροῦ γε τὸν σίφωνα τὸν φίλον
wie durch langen doch den den lieben
- [440] χηρεύομεν. —τὸν δ' οὐκ ἔχομεν κατ' αὖ φαγεῖν.
entbehren|wir. —den aber nicht haben|wir gemäß deren zu|essen.
- [441] [Ὀδυσσεύς]: ἄκουε δὴ νυν ἦν ἔχω τιμωρίαν
höre nun|wirklich jetzt welche habelich
- [442] θηρὸς πανούργου σῆς τε δουλείας φυγὴν.
gerissenen deiner und
- [443] [Χορός]: λέγ', ὥς Ἀσιάδος οὐκ ἂν ἥδιον ψόφον
sage, wie asiatischen nicht wohl angenehmeren
- [444] κιθάρας κλύοιμεν ἢ Κύκλωπ' ὀλωλότα.
hörten|wir oder zugrunde|gegangen|habend.
- [445] [Ὀδυσσεύς]: ἐπὶ κῶμον ἔρπειν πρὸς κασιγνήτους θέλει
zu gehen zu will
- [446] Κύκλωπας ἠσθεῖς τῷδε Βακχίου ποτῶ.
erfreut|worden|seiend diesem
- [447] [Χορός]: ξυνῆκ'· ἔρημον ξυλλαβῶν δρυμοῖσί νιν
verstand|ich· einsam ergriffen|habend ihn
- [448] σφάξαι μενοινᾶς, ἢ πετρῶν ὥσαι κάτω.
schlachten mit|Verlangen, oder stoßen hinab.
- [449] [Ὀδυσσεύς]: οὐδὲν τοιοῦτον· δόλιος ἢ 'πιθυμία.
nichts der|Art· listig die
- [450] [Χορός]: πῶς δαί; σοφόν τοί σ' ὄντ' ἀκούομεν πάλαι.
wie denn; weise ja dich seiend hören|wir seit|langem.
- [451] [Ὀδυσσεύς]: κώμου μὲν αὐτὸν τοῦδ' ἀπαλλάξαι, λέγων
zwar ihn von|diesem los|machen, sagend
- [452] ὥς οὐ Κύκλωπι πῶμα χρὴ δοῦναι τόδε,
dass nicht ist|nötig zu|geben dieses,
- [453] μόνον δ' ἔχοντα βίοτον ἡδέως ἄγειν.
nur aber habend angenehm verbringen.
- [454] ὅταν δ' ὑπνώσῃ Βακχίου νικώμενος
wenn aber einschlummert überwältigt|werdend
- [455] ἀκρεμῶν ἐλαίας ἔστιν ἐν δόμοισί τις,
ist in irgendeiner,
- [456] ὃν φασγάνῳ ἔγῳ τῷδ' ἀποξύνας ἄκρον,
den ich diesem ab|gespitzt|habend Spitze,
- [457] ἐς πῦρ καθήσω· κᾶθ', ὅταν κεκαυμένον
in werde|setzen· und|dann, wenn geglüht|seiend
- [458] ἶδω νιν, ἄρας θερμὸν ἐς μέσῃν βαλῶ
möglich|sehen ihn, erhoben|habend heiß in mittlere möglich|werfen
- [459] Κύκλωπος ὄψιν, ὅμμα τ' ἐκτήξω πυρί.
auch werde|schmelzen

[460]	ναυπηγίαν δ' ὥσει τις ἀρμόζων ἀνὴρ aber wie irgendeiner passend machend
[461]	διπλοῖν χαλινοῖν τρύπανον κωπηλατεῖ, mit beiden rudert,
[462]	οὕτω κυκλώσω δαλὸν ἐν φασσφόρῳ so werde drehen in im lichttragenden
[463]	Κύκλωπος ὅψει καὶ συναυανῶ κόρας. und mit verdorren lasse
[464] [Χορός]:	ἰοὺ ἰοὺ, ioú ioú,
[465]	γέγηθα, μαινόμεσθα τοῖς εὐρήμασιν. ich bin erfreut, rasen wir den
[466] [Ὀδυσσεύς]:	κᾶπειτα καὶ σὲ καὶ φίλους γέροντά τε und dann und dich und Freunde auch
[467]	νεὼς μελαίνης κοῖλον ἐμβήσας σκάφος schwarzen hohlen eingestiegen habend
[468]	διπλαῖσι κώπαις τῆσδ' ἀποστελῶ χθονός. mit doppelten von dieser werde wegsenden
[469] [Χορός]:	ἔστ' οὖν ὅπως ἂν ὥσπερ εἰ σπονδῆς θεοῦ ist also wie dass wohl gleichsam wie
[470]	κἀγὼ λαβοίμην τοῦ τυφλοῦντος ὄμματα und ich möchte erhalten des blind machenden
[471]	δαλοῦ; φόνου γὰρ τοῦδε κοινωνεῖν θέλω. denn dieses teil haben will ich.
[472] [Ὀδυσσεύς]:	δεῖ γοῦν· μέγας γὰρ δαλός· οὗ ξυλληπτεόν. ist nötig jedenfalls· groß denn dessen zu ergreifen.
[473] [Χορός]:	ὥς κἂν ἑκατὼν ἀραίμην βάρος, so dass und wohl hundert möchte heben
[474]	εἰ τοῦ Κύκλωπος τοῦ κακῶς ὀλουμένου wenn des des schlecht zugrunde gehenden
[475]	ὀφθαλμὸν ὥσπερ σφηκιὰν ἐκθύψομεν. gleich wie aus stoßen werden wir.
[476] [Ὀδυσσεύς]:	σιγᾶτε νῦν· δόλον γὰρ ἐξεπίστασαι· schweigt nun· denn du verstehst genau·
[477]	χῶταν κελεύω, τοῖσιν ἀρχιτέκτοσι und wenn ich befehle, den
[478]	πεῖθεσθ'. ἐγὼ γὰρ ἄνδρας ἀπολιπὼν φίλους gehört. ich denn verlassen habend Freunde
[479]	τοὺς ἔνδον ὄντας οὐ μόνος σωθήσομαι. die drinnen seienden nicht allein werde gerettet werden.
[480]	καίτοι φύγοιμ' ἂν, κακβέβηκ' ἄντρου μυχῶν· doch möchte fliehen wohl, und hinaus gestiegen bin
[481]	ἀλλ' οὐ δίκαιον ἀπολιπόντ' ἐμοὺς φίλους, aber nicht gerecht verlassen habend meine Freunde,
[482]	ξὺν οἷσπερ ἦλθον δεῦρο, σωθῆναι μόνον. mit denen mit denen kam ich hierher, gerettet zu werden allein.

Chor

Anapäste

[483] [Χορός]:	ἄγε, τίς πρῶτος, τίς δ' ἐπὶ πρώτῳ auf, wer erste, wer aber auf ersten
[484]	ταχθεὶς δαλοῦ κώπην ὀχμάσας gestellt worden seiend gefasst habend
[485]	Κύκλωπος ἔσω βλεφάρων ὥσας hinein gestoßen habend
[486]	λαμπρὰν ὄψιν διακναίσει; helle wird zerschaben;

[487]	σίγα σίγα. καὶ δὴ μεθύων still still. und ja trunken seiend
[488]	ἄχαριν κέλαδον μουσιζόμενος unlieb musik machend
[490]	σκαῖος ἀπῳδὸς καὶ κλαυσόμενος ungeschickt unmusikalisch und werde weinen werdend
[491]	χωρεῖ πετρίνων ἔξω μελάθρων geht der steinernen hinaus
[492]	φέρε νιν κώμοις παιδεύσωμεν bring ihn mögen wir erziehen
[493]	τὸν ἀπαίδευτον· den Ungebildeten·
[494]	πάντως μέλλει τυφλὸς εἶναι. ganz sicher wird wohl blind zu sein.

Strophe 1

[495] [Ημιχ. Χορός]:	μάκαρ ὅστις εὐιάζει selig wer immer eulia rufte
[496]	βοτρύων φίλαισι πηγαῖς lieben
[497]	ἐπὶ κῶμον ἐκπετασθεῖς, zu aus gespannt worden seiend,
[498]	φίλον ἄνδρ' ὑπαγκαλίζων lieben um armend
[499]	ἐπὶ δεμνίοις τε ξανθὸν auf auch blonden
[500]	χλιδανῆς ἔχων ἐταίρας der üppigen habend
[501]	μυρόχριστος λιπαρὸν βό salb ölig gesalbt glänzend
[502]	στρυχον, ἀδᾷ δέ· Θύραν τίς οἷξει μοι; spricht aber· wer wird öffnen mir;

Strophe 2

[503] [Κύκλωψ]:	παπαπᾶ· πλέως μὲν οἴνου, papapā· voll zwar
[504]	γάνυμαι δὲ δαιτὸς ἥβη, freue ich mich aber
[505]	σκάφος ὀλκὰς ὥς γεμισθεῖς wie gefüllt worden seiend
[506]	ποτὶ σέλμα γαστρὸς ἄκρας. an der Spitze.
[507]	ὑπάγει μ' ὁ χόρτος εὖφρων führt hin mich die wohl gesinnt
[508]	ἐπὶ κῶμον ἦρος ὥραις zu
[509]	ἐπὶ Κύκλωπας ἀδελφούς. zu
[510]	φέρε μοι, ξεῖνε, φέρ', ἄσκον ἔνδος μοι. bring mir, bring, hinein mir.

Strophe 3

[511] [Χορός]:	καλὸν ὄμμασιν δεδορκῶς schön gesehen habend
[512]	Καλὸς ἐκπερᾷ μελάθρων. schön tritt hinaus

[513]	—παπαπᾶ· φιλεῖ τις ἡμᾶς. – —papapā· liebt jemand uns.
[514]	λύχνα δ’ ἀμμένον δαΐα σὸν aber angezündet seiend brennende deine
[515]	χρόα χῶς τέρεινα νύμφα und wie zart
[516]	δροσερῶν ἔσωθεν ἄντρων. tau frischer von innen
[517]	στεφάνων δ’ οὐ μία χροιᾶ aber nicht eine
[518]	περὶ σὸν κρᾶτα τάχ’ ἐξομιλήσει. um deinen bald wird sich versammeln.

Episode

[519]	[Ὀδυσσεύς]: Κύκλωψ, ἄκουσον· ὥς ἐγὼ τοῦ Βακχίου höre· dass ich des
[520]	τούτου τρίβων εἴμ’, ὃν πιεῖν ἔδωκά σοι. dieses bin, den zu trinken gab ich dir.
[521]	[Κύκλωψ]: ὁ Βάκχιος δὲ τίς θεὸς νομίζεται; der aber welcher wird gehalten;
[522]	[Ὀδυσσεύς]: μέγιστος ἀνθρώποισιν ἐς τέρψιν βίου. größter in
[523]	[Κύκλωψ]: ἐρυγγάνω γοῦν αὐτὸν ἡδέως ἐγώ. rülpsen jedenfalls ihn angenehm ich.
[524]	[Ὀδυσσεύς]: τοιόσδ’ ὁ δαίμων· οὐδένα βλάπτει βροτῶν. so beschaffen der keinen schädigt
[525]	[Κύκλωψ]: θεὸς δ’ ἐν ἄσκῳ πῶς γέγηθ’ οἴκους ἔχων; aber in wie freut sich habend;
[526]	[Ὀδυσσεύς]: ὅπου τιθῇ τις, ἐνθάδ’ ἐστὶν εὐπετής. wo setzt jemand, hier ist bequem.
[527]	[Κύκλωψ]: οὐ τοὺς θεοὺς χρή σῶμ’ ἔχειν ἐν δέρμασιν. nicht die ist nötig zu haben in
[528]	[Ὀδυσσεύς]: τί δ’, εἴ σε τέρπει γ’; ἢ τὸ δέρμα σοι πικρόν; was aber, wenn dich erfreut doch; oder das dir bitter;
[529]	[Κύκλωψ]: μισῶ τὸν ἄσκόν· τὸ δὲ ποτὸν φιλῶ τόδε. hasse den das aber liebe dieses.
[530]	[Ὀδυσσεύς]: μένων νυν αὐτοῦ πῖνε κεῖθύμει, Κύκλωψ. bleibend nun hier trinke und sei guten Mutes,
[531]	[Κύκλωψ]: οὐ χρή μ’ ἀδελφοῖς τοῦδε προσδοῦναι ποτοῦ; nicht ist nötig mich dieses dazu zu geben
[532]	[Ὀδυσσεύς]: ἔχων γὰρ αὐτὸς τιμιώτερος φανῇ. haltend denn selbst ehrenvoller erscheinst.
[533]	[Κύκλωψ]: διδοὺς δὲ τοῖς φίλοισι χρησιμώτερος. gebend aber den nützlicher.
[534]	[Ὀδυσσεύς]: πυγμαῖς ὁ κῶμος λοιδόρον τ’ ἔριν φιλεῖ. der schmähhchen und liebt.
[535]	[Κύκλωψ]: μεθύω μέν, ἔμπας δ’ οὔτις ἂν ψαύσειέ μου. bin betrunken zwar, dennoch aber niemand wohl würd berühren meiner.
[536]	[Ὀδυσσεύς]: ὦ τᾶν, πεπωκότ’ ἐν δόμοισι χρή μένειν. o getrunken habende in ist nötig zu bleiben.
[537]	[Κύκλωψ]: ἡλίθιος ὅστις μὴ πίων κῶμον φιλεῖ. töricht wer nicht getrunken habend liebt.
[538]	[Ὀδυσσεύς]: ὅς δ’ ἂν μεθυσθεὶς γ’ ἐν δόμοις μένῃ, σοφός. wer aber wohl betrunken geworden doch in bleibe, weise.
[539]	[Κύκλωψ]: τί δρῶμεν, ὦ Σιληνέ; σοὶ μένειν δοκεῖ; was tun wir, o dir zu bleiben scheint;
[540]	[Σιληνός]: δοκεῖ. τί γὰρ δεῖ συμποτῶν ἄλλων, Κύκλωψ; scheint. was denn bedarf anderer,

- [541] [Κύκλωψ]: καὶ μὴν λαχυνῶδες τ' οὔδας ἀνθηρᾶς χλόης . . . .
und wahrlich flaumiges und der|blühenden
- [542] [Σιληνός]: καὶ πρὸς γε θάλλπος ἡλίου πίνειν καλόν.
und zu gewiss zu|trinken gut.
- [543] κλίθητί νύν μοι πλευρὰ θεῖς ἐπὶ χθονός.
lege|dich nun mir gesetzt|habend auf
- [544] [Κύκλωψ]: ἰδοῦ.
siehe|da.
- [545] τί δῆτα τὸν κρατῆρ' ὀπισθέ μου τίθης;
was denn den hinter mir setzt|du;
- [546] [Σιληνός]: ὥς μὴ παριῶν τις καταβάλῃ.
damit nicht vorüber|gehend jemand nieder|werfe.
- [546b] [Κύκλωψ]: πίνειν μὲν οὔν
zu|trinken zwar nun
- [547] κλέπτων σὺ βούλῃ· κάτθες αὐτὸν ἐς μέσον.
stehend du willst· setz|nieder ihn in
- [548] σὺ δ', ὦ ξέν', εἶπε τοῦνομ' ὅ τι σε χρὴ καλεῖν.
du aber, o sage den|Namen was irgend dich ist|nötig zu|nennen.
- [549] [Ὀδυσσεύς]: Οὔτιν' χάριν δὲ τίνα λαβὼν σ' ἐπαινέσω;
Niemand· aber welchen genommen|habend dich werde|ich|loben;
- [550] [Κύκλωψ]: πάντων σ' ἐταίρων ὕστερον θοινάσομαι.
aller dich später werde|ich|schmausen.
- [551] [Σιληνός]: καλόν γε τὸ γέρας τῷ ξένῳ δίδως, Κύκλωψ.
schön doch die dem gibst|du,
- [552] [Κύκλωψ]: οὔτος, τί δρᾷς; τὸν οἶνον ἐκπίνεις λάθρᾳ;
du|da, was tust|du; den aus|trinkst heimlich;
- [553] [Σιληνός]: οὐκ, ἀλλ' ἔμ' οὔτος ἔκυσεν, ὅτι καλὸν βλέπω.
nicht, sondern mich dieser küsste, weil schön sehe|ich.
- [554] [Κύκλωψ]: κλαύσῃ, φιλῶν τὸν οἶνον οὐ φιλοῦντά σε.
mögest|weinen, liebend den nicht liebend dich.
- [555] [Σιληνός]: ναὶ μὰ Δί', ἐπεὶ μοῦ φησ' ἐρᾶν ὄντος καλοῦ.
ja bei da meiner sagst zu|lieben seiend schön.
- [556] [Κύκλωψ]: ἔγχει, πλέων δὲ τὸν σκύφον. δίδου μόνον.
gieße|ein, voller aber den gib nur.
- [557] [Σιληνός]: πῶς οὔν κέκραται; φέρε διασκεψώμεθα.
wie nun ist|gemischt; komm mögen|wir|untersuchen.
- [558] [Κύκλωψ]: ἀπολεῖς· δὸς οὕτως.
wirst|verderben· gib so.
- [558b] [Σιληνός]: ναὶ μὰ Δί' οὐ πρὶν ἄν γέ σε
ja bei nicht eher wohl eben dich
- [559] στέφανον ἴδω λαβόντα γεύσωμαί τ' ἔτι . . .
möge|ich|sehen genommen|habend werde|ich|kosten und noch
- [560] [Κύκλωψ]: ὦ οἰνοχόος ἄδικος.
o ungerecht.
- [560b] [Σιληνός]: οὐ μὰ Δί', ἀλλ' ὦ οἶνος γλυκύς.
nicht bei sondern o süß.
- [561] ἀπομυκτέον δέ σοί ἐστιν ὥς λήψῃ πιεῖν.
aus|zu|schnäuzen aber dir ist damit du|nehmen|wirst zu|trinken.
- [562] [Κύκλωψ]: ἰδοῦ, καθαρὸν τὸ χεῖλος αἰ τρίχες τέ μου.
siehe|da, rein die die auch meiner.
- [563] [Σιληνός]: θές νυν τὸν ἀγκῶν' εὐρύθμως, κᾶτ' ἔκπιδε,
setze nun den gleichmäßig, und|dann trinke|aus,
- [564] ὥσπερ μ' ὀρᾷς πίνοντα— χῶσπερ οὐκ ἐμέ.
so|wie mich du|siehst trinkend— und|wie nicht mich.
- [565] [Κύκλωψ]: ἄ ἄ, τί δράσεις;
ah ah, was wirst|tun;
- [565b] [Σιληνός]: ἡδέως ἡμύστισα.
angenehm trank|ich|auf|einen|Zug.
- [566] [Κύκλωψ]: λάβ', ὦ ξέν', αὐτὸς οἰνοχόος τέ μοι γενοῦ.
nimm, o selbst und mir werde.

- [567] [Ὁδυσσεύς]: γιγνώσκεται γοῦν ἢ ἄμπελος τήμῃ χερί.
wird|erkannt jedenfalls die der|meinen
- [568] [Κύκλωψ]: φέρ' ἔγχεόν νυν.
bring gieße|ein nun.
- [568b] [Ὁδυσσεύς]: ἐγχέω, σίγα μόνον.
gieße|ein, schweige nur.
- [569] [Κύκλωψ]: χαλεπὸν τόδ' εἶπας, ὅστις ἂν πίνῃ πολύν.
schwierig dies sagtest|du, wer|immer wohl trinke viel.
- [570] [Ὁδυσσεύς]: ἰδοὺ λαβὼν ἔκπιθι καὶ μηδὲν λίπης.
siehe|da genommen|habend trink|aus und nichts lassest|übrig.
- [571] συνεκθανεῖν δὲ σπῶντα χρὴ τῷ πώματι.
zusammen|zu|sterben aber libierend ist|nötig dem
- [572] [Κύκλωψ]: παπαῖ, σοφὸν γε τὸ ξύλον τῆς ἀμπέλου.
papai, klug doch das des
- [573] [Ὁδυσσεύς]: κἄν μὲν σπάσης γε δαιτὶ πρὸς πολλῇ πολύν,
und|wohl zwar ziehest|du doch zu vieler|Menge viel,
- [574] τέγξας ἄδιψον νηδύν, εἰς ὕπνον βαλεῖ,
benetzt|habend durstlosen in wird|werfen,
- [575] ἦν δ' ἐλλίπης τι, ξηρανεῖ σ' ὁ Βάκχιος.
wenn aber du|auslässt etwas, austrocknen wird|dich der
- [576] [Κύκλωψ]: ἰοὺ ἰοῦ,
ιού ιού,
- [577] ὡς ἐξένευσα μόγις· ἄκρατος ἢ χάρις.
wie wich|ich|aus mühsam· ungemischt die
- [578] ὁ δ' οὐρανὸς μοι συμμεμιγμένος δοκεῖ
der aber mir zusammen|gemischt scheint
- [579] τῇ γῇ φέρεσθαι, τοῦ Διὸς τε τὸν θρόνον
der getragen|zu|werden, des und den
- [580] λεύσσω, τὸ πᾶν τε δαιμόνων ἄγνὸν σέβας.
ich|blicke, das Ganze und heilige
- [581] —οὐκ ἂν φιλήσαιμ'· — αἱ Χάριτες πειρῶσί με. —
—nicht wohl würde|ich|küssen· die versuchen mich.
- [582] ἄλλις Γανυμήδην τόνδ' ἔχων ἀναπαύσομαι.
genug den|diesen haltend werde|ich|ruhen.
- [583] κάλλιστα, νῆ τὰς Χάριτας. —ἥδομαι δέ πως
am|schönsten, bei den —freue|ich|mich aber irgendwie
- [584] τοῖς παιδικοῖσι μᾶλλον ἢ τοῖς θήλεσιν.
den Knaben|Geliebten mehr als den
- [585] [Σιληνός]: ἐγὼ γὰρ ὁ Διὸς εἰμι Γανυμήδης, Κύκλωψ;
ich denn der bin
- [586] [Κύκλωψ]: ναὶ μὰ Δί', ὃν ἀρπάζω γ' ἐγὼ 'κ τοῦ Δαρδάνου.
ja bei den raube doch ich aus des
- [587] [Σιληνός]: ἀπόλωλα, παῖδες· σχέτλια πείσομαι κακά.
ich|bin|verloren, schlimme werde|ich|erleiden Übel.
- [588] [Κύκλωψ]: μέμφῃ τὸν ἔραστὴν κἀντροφᾶς πεπωκότι;
tadelst|du den und|schwelgst|du dem|getrunken|habenden;
- [589] [Σιληνός]: οἴμοι· πικρότατον οἶνον ὄψομαι τάχα.
weh|mir· bittersten werde|ich|sehen bald.
- [590] [Ὁδυσσεύς]: ἄγε δὴ, Διονύσου παῖδες, εὐγενῇ τέκνα,
auf nun, edle
- [591] ἔνδον μὲν ἀνὴρ· τῷ δ' ὕπνῳ παρειμένος
innen doch dem aber hingelegt|seiend
- [592] τάχ' ἐξ ἀναιδοῦς φάρυγος ὠθήσει κρέα.
bald aus schamloser wird|stoßen
- [593] δαλὸς δ' ἔσωθεν αὐλίων ὠθεῖ καπνὸν
aber von|innen stößt
- [594] παρευτρέπιστα· κούδεν ἄλλο πλὴν πυροῦν
ist|zugerichtet· anderes außer brennen
- [595] Κύκλωπος ὄψιν· ἀλλ' ὅπως ἀνὴρ ἔσῃ.
aber wie wirst|du|sein.

[596]	[Χορός]:	πέτρας τὸ λῆμα κάδάμαντος ἔξομεν. den werden wir haben.
[597]		χώρει δ' ἐς οἴκους, πρὶν τι τὸν πατέρα παθεῖν gehe aber in bevor irgend etwas den zu erleiden
[598]		ἀπάλαμνον· ὥς σοι τάνθάδ' ἐστὶν εὐτρεπῇ. Ungehöriges· so dass dir die hier ist bereit.
[599]	[Ὀδυσσεύς]:	Ἥφαιστ', ἄναξ Αἰτναίε, γείτονος κακοῦ Ätna ischer, schlechten
[600]		λαμπρὸν πυρώσας ὄμμ' ἀπαλλάχθηθ' ἅπαξ, hell angefeuert habend werdet befreit einmal,
[601]		σύ τ', ὦ μελαίνης Νυκτὸς ἐκπαίδευμ', Ὕπνε, du doch, o der schwarzen
[602]		ἄκρατος ἐλθὲ θηρὶ τῷ θεοστυγεῖ, ungemischt komm dem götter verhassten,
[603]		καὶ μὴ 'πὶ καλλίστοισι Τρωικοῖς πόνοις und nicht auf schönsten troischen
[604]		αὐτόν τε ναύτας τ' ἀπολέσσητ' Ὀδυσσέα ihn und und möget ihr zugrunde richten
[605]		ὑπ' ἀνδρός, ὃ θεῶν οὐδὲν ἢ βροτῶν μέλει. von dem nichts oder kümmert.
[606]		ἢ τὴν τύχην μὲν δαίμον' ἡγεῖσθαι χρεών, entweder das zwar zu halten
[607]		τὰ δαιμόνων δὲ τῆς τύχης ἐλάσσονα. die aber des geringeren.

Lyrik

[608]	[Χορός]:	λήψεται τὸν τράχηλον wird nehmen den
[609]		ἐντόνως ὁ καρκίνος heftig der
[610]		τοῦ ξενοδοιτυμόνος· πυρὶ γὰρ τάχα des denn bald
[611]		φωσφόρους ὀλεῖ κόρας. licht tragenden wird vernichten
[612]		ἤδη schon
[613]		δαλὸς ἠνθρακωμένος verkohlt worden seiend
[615]		κρύπτεται ἐς σποδιάν, δρυὸς ἄσπετον verbirgt sich in unermesslich
[616]		ἔρνος· ἀλλ' ἵτω Μάρων· aber soll gehen
[616a]		πρασσέτω· soll handeln·
[617]		μαινομένου ἔξελέτω βλέφαρον Κύ des Rasenden soll heraus nehmen Ky
[618]		κλωπος, ὥς πίη κακῶς. damit möge trinken schlecht.
[619]		κάγῳ und ich
[620]		τὸν φιλοκισσοφόρον Βρόμιον πο den Efeu lieb tragend po
[621]		θεινὸν εἰσιδεῖν θέλω, sehnenswert hin zu sehen will ich,
[622]		Κύκλω Kyklo
[622a]		πὸς λιπὼν ἐρημίαν· pos verlassen habend

- [623] ἄρ' ἐς τοσόνδ' ἀφίξομαι;
wohl in so|viel werde|ich|ankommen;
- [624] [Ὀδυσσεύς]: σιγᾶτε πρὸς θεῶν, θῆρες, ἡσυχάζετε,
schweigt bei seid|still,
- [625] συνθέντες ἄρθρα στόματος· οὐδὲ πνεῖν ἐῷ,
zusammen|gefügt|habend auch|nicht zu|atmen erlaube|ich,
- [626] οὐ σκαρδαμύσσειν οὐδὲ χρέμπτεσθαί τινα,
nicht zu|zwinkern auch|nicht sich|räuspern irgend|jemanden,
- [627] ὥς μὴ ἔξεγερθῇ τὸ κακόν, ἔστ' ἂν ὄμματος
damit nicht auf|geweckt|werde das Übel, bis wohl
- [628] ὄψις Κύκλωπος ἐξαμιλληθῇ πυρί.
aus|gerungen|werde
- [629] [Χορός]: σιγῶμεν ἐγκάψαντες αἰθέρα γνάθοις.
mögen|wir|schweigen eingebrannt|habend
- [630] [Ὀδυσσεύς]: ἄγε νυν ὅπως ἄψεσθε τοῦ δαλοῦ χεροῖν
auf nun wie werdet|an|fassen des
- [631] ἔσω μολόντες· διάπυρος δ' ἐστὶν καλῶς.
hinein gekommen|seiend· glühend aber ist gut.
- [632] [Χορός]: οὐκοῦν σὺ τάξεις οὔστινας πρώτους χρεῶν
demnach du wirst|ordnen welche erste
- [633] καυτὸν μοχλὸν λαβόντας ἐκκάειν τὸ φῶς
brennenden genommen|habend heraus|brennen das
- [634] Κύκλωπος, ὥς ἂν τῆς τύχης κοινώμεθα;
damit wohl des teil|haben|wir;
- [635] [Χορός Α]: ἡμεῖς μὲν ἐσμεν μακροτέρω πρὸ τῶν θυρῶν
wir zwar sind|wir weiter vor der
- [636] ἐστῶτες ὠθεῖν ἐς τὸν ὀφθαλμὸν τὸ πῦρ.
stehend|seiend zu|stoßen in das das
- [637] [Χορός Β]: ἡμεῖς δὲ χωλοὶ γ' ἀρτίως γεγενήμεθα.
wir aber lahm doch soeben sind|geworden.
- [638] [Χορός Γ]: ταῦτόν πεπόνθατ' ἄρ' ἐμοί· τοὺς γὰρ πόδας
das|gleiche habt|erlitten wohl mir· die denn
- [639] ἐστῶτες ἐσπάσθημεν οὐκ οἶδ' ἐξ ὅτου.
stehend|seiend wurden|wir|gezerrt nicht ich|weiß aus woher.
- [640] [Ὀδυσσεύς]: ἐστῶτες ἐσπάσθητε;
stehend|seiend wurdet|ihr|gezerrt;
- [640b] [Χορός Δ]: καὶ τὰ γ' ὄμματα
und die doch
- [641] μέστ' ἐστὶν ἡμῖν κόνεος ἢ τέφρας ποθέν.
voll ist uns oder irgendwoher.
- [642] [Ὀδυσσεύς]: ἄνδρες πονηροὶ κοῦδὲν οἶδε σύμμαχοι.
schlechte diese
- [643] [Χορός]: ὅτι τὸ νῶτον τὴν ῥάχιν τ' οἰκτίρομεν
weil den die und beklagen|wir
- [644] καὶ τοὺς ὀδόντας ἐκβαλεῖν οὐ βούλομαι
und die hinaus|werfen nicht will|ich
- [645] τυπτόμενος, αὕτη γίγνεται πονηρία;
geschlagen|werdend, dies wird
- [646] ἀλλ' οἶδ' ἐπωδὴν Ὀρφῶς ἀγαθὴν πάνυ,
aber ich|weiß gute sehr,
- [647] ὥς αὐτόματον τὸν δαλὸν ἐς τὸ κρανίον
dass selbst|wirkend den in den
- [648] στεῖχονθ' ὑφάπτειν τὸν μονῶπα παῖδα γῆς.
gehend anzuzünden den einäugigen
- [649] [Ὀδυσσεύς]: πάλαι μὲν ἦδη σ' ὄντα τοιοῦτον φύσει,
schon|lange zwar wusste|ich dich seiend so|beschaffen
- [650] νῦν δ' οἶδ' ἄμεινον. τοῖσι δ' οἰκείους φίλοις
nun aber weiß|ich besser. den aber eigenen
- [651] χρῆσθαι μ' ἀνάγκη. χειρὶ δ' εἰ μὴδὲν σθένεις,
zu|gebrauchen mich aber wenn nichts vermagst|du,

[652] ἄλλ' οὖν ἐπεγκέλευέ γ', ὥς εὐψυχίαν
aber nun befiehl doch, damit

[653] φίλων κελευσμοῖς τοῖσι σοῖς κτησώμεθα.
den deinen mögen|wir|erwerben.

[654] [Χορός]: δράσω τάδ'. ἐν τῷ Καρὶ κινδυνεύομεν.
werde|tun dieses. in dem werden|wir|wagen.

[655] κελευσμάτων δ' ἕκατι τυφέσθω Κύκλωψ.
aber wegen soll|geräuchert|werden

Lyrik

[656] [Χορός]: ἰὼ ἰὼ· γενναιότατ' ὦ
io io· edelster stoßt

[657] θεῖτε σπεύδετ'. ἐκκαίετε τὰν ὄφρυν
stoßt beeilt|euch. entzündet die

[658] θηρὸς τοῦ ξενοδαίτα
des

[659] τυφέτω, καιέτω
soll|räuchern, soll|brennen

[660] τὸν Αἵτνας μηλονόμον.
den

[661] τórνευ', ἔλκε, μή σ' ἐξοδυνηθεῖς
drehe, zieh, nicht dich schmerz|gequält

[662] δράσῃ τι μάταιον.
mögest|tun etwas vergeblich|es.

[663] [Κύκλωψ]: ὦμοι, κατηνθρακώμεθ' ὀφθαλμοῦ σέλας.
weh|mir, sind|verkohlt

[664] [Χορός]: καλὸς γ' ὁ παῖάν· μέλπε μοι τόνδ', ὦ Κύκλωψ.
schön doch der sing mir diesen, o

[665] [Κύκλωψ]: ὦμοι μάλ', ὥς ὑβρίσμεθ', ὥς ὀλώλαμεν.
weh|mir sehr, wie sind|wir|verhöhnt, wie sind|wir|zugrunde|gegangen.

[666] ἄλλ' οὐτι μὴ φύγητε τῆσδ' ἔξω πέτρας
aber keineswegs nicht möget|ihr|entkommen dieser hinaus

[667] χαίροντες, οὐδὲν ὄντες· ἐν πύλαισι γὰρ
sich|freuend, nichts seiend· bei denn

[668] σταθεὶς φάραγος τάσδ' ἐναρμόσω χέρας.
gestellt|worden diese werde|ich|einpassen

[669] [Χορός]: τί χρῆμ' αὐτεῖς, ὦ Κύκλωψ;
was schreist|du, o

[669b] [Κύκλωψ]: ἀπωλόμην.
ging|zugrunde.

[670] [Χορός]: αἰσχρὸς γε φαίνῃ.
schändlich doch scheinst|du.

[670b] [Κύκλωψ]: κάπῃ τοῖσδέ γ' ἄθλιος.
und|auf diesen doch elend.

[671] [Χορός]: μεθύων κατέπεσες ἐς μέσους τοὺς ἄνθρακας;
betrunken fielst|du in mittlere die

[672] [Κύκλωψ]: Οὐτίς μ' ἀπώλεσ'.
Niemand mich vernichtete.

[672b] [Χορός]: οὐκ ἄρ' οὐδεὶς ἠδίκηι.
nicht doch niemand unrecht|tat.

[673] [Κύκλωψ]: Οὐτίς με τυφλοῖ βλέφαρον.
Niemand mich blendet

[673b] [Χορός]: οὐκ ἄρ' εἶ τυφλός.
nicht doch bist blind.

[674] [Κύκλωψ]: ὥς δὴ σύ—
wie doch du—

[674b] [Χορός]: καὶ πῶς σ' οὐτις ἄν θείῃ τυφλόν;
und wie dich niemand wohl setzte blind;

- [675] [Κύκλωψ]: σκώπτεις. ὁ δ' Οὐ τις ποῦ 'στιν;
spottest. der aber Niemand wo ist;
- [675b] [Χορός]: οὐδαμοῦ, Κύκλωψ.
nirgendwo,
- [676] [Κύκλωψ]: ὁ ξένος, ἴν' ὀρθῶς ἐκμάθης, μ' ἀπώλεσεν,
der damit richtig lernst|du, mich vernichtete,
- [677] ὁ μιᾶρός, ὅς μοι δοὺς τὸ πῶμα κατέκλυσεν.
der Unreine, der mir gegeben|habend den übergoss.
- [678] [Χορός]: δεινὸς γὰρ οἶνος καὶ παλαίεσθαι βαρὺς.
furchtbar denn und zu|ringen schwer.
- [679] [Κύκλωψ]: πρὸς θεῶν, πεφεύγας' ἢ μένους' ἔσω δόμων;
bei sind|geflohen oder bleiben drinnen
- [680] [Χορός]: οὔτοι σιωπῇ τὴν πέτραν ἐπήλυγα
diese den kam|ich|hinzu
- [681] λαβόντες ἐστήκασι.
genommen|habend stehen|sie.
- [681b] [Κύκλωψ]: ποτέρας τῆς χερός;
welcher der
- [682] [Χορός]: ἐν δεξιᾷ σου.
in rechter deiner.
- [682b] [Κύκλωψ]: ποῦ;
wo;
- [682c] [Χορός]: πρὸς αὐτῇ τῇ πέτρᾳ.
an derselben dem
- [683] ἔχεις;
hältst|du;
- [683b] [Κύκλωψ]: κακὸν γε πρὸς κακῷ· τὸ κρανίον
übel doch zu den
- [684] παίσας κατέαγα.
geschlagen|habend zerbrach|ich.
- [684b] [Χορός]: καί σε διαφεύγουσί γε.
und dich entkommen doch.
- [685] [Κύκλωψ]: οὐ τῇδ'· ἐπεὶ τῇδ' εἶπας;
nicht dieser· da dieser sagtest|du;
- [685b] [Χορός]: οὐ· ταύτη λέγω.
nein· dorthin sage|ich.
- [686] [Κύκλωψ]: πῇ γάρ;
wohin denn;
- [686b] [Χορός]: περιάγου, κεῖσε, πρὸς τὰριστερά.
drehe|herum, dorthin, zu den|Linken.
- [687] [Κύκλωψ]: οἷμοι γελῶμαι· κερτομεῖτέ μ' ἐν κακοῖς.
weh|mir lache|ich· verspottet|ihr mich in Übeln.
- [688] [Χορός]: ἀλλ' οὐκέτ', ἀλλὰ πρόσθεν οὗτός ἐστί σου.
aber nicht|mehr, sondern vorne dieser ist von|dir.
- [689] [Κύκλωψ]: ὧ παγκάκιστε, ποῦ ποτ' εἶ;
o allerschlechtester, wo denn bist;
- [689b] [Ὀδυσσεύς]: τηλοῦ σέθεν
weit von|dir
- [690] φυλακαῖσι φρουρῷ σῶμ' Ὀδυσσέως τόδε.
bewache|ich dieses.
- [691] [Κύκλωψ]: πῶς εἶπας; ὄνομα μεταβαλὼν καινὸν λέγεις.
wie sagtest|du; verändernd neues sagst|du.
- [692] [Ὀδυσσεύς]: ὅπερ γ' ὁ φύσας ὠνόμαζ' Ὀδυσσέα.
dasselbe doch der gezeugt|habende nannte
- [693] δώσειν δ' ἔμελλες ἀνοοίου δαιτὸς δίκας·
zu|geben aber warst|du|im|Begriff der|unheiligen
- [694] κακῶς γὰρ ἂν Τροίαν γε διεπυρρῶσάμην
schlecht denn wohl doch hätte|entflammt
- [695] εἰ μή σ' ἐταίρων φόνον ἐτιμωρῶσάμην.
wenn nicht dich rächte|ich.

- [696] [Κύκλωψ]: αἰαῖ· παλαιὸς χρησμὸς ἐκπεραίνεται.
weh· alter wird|erfüllt.
- [697] τυφλὴν γὰρ ὄψιν ἐκ σέθεν σχήσειν μ' ἔφη
blinde denn aus von|dir zu|erhalten mich sagte
- [698] Τροίᾳς ἀφορμηθέντος. ἀλλὰ καὶ σέ τοι
aufgebrochen|seiend. aber und dich doch
- [699] δίκας ὑφέξειν ἀντὶ τῶνδ' ἐθέσπισεν,
zu|erleiden statt dieser verkündete,
- [700] πολὺν θαλάσση χρόνον ἐναιωρούμενον.
viel umher|treibend.
- [701] [Ὀδυσσεύς]: κλαίειν σ' ἄνωγα· καὶ δέδραχ' ὅπερ λέγεις.
weinen dich habe|ich|befohlen· und habe|getan das|was sagst|du.
- [702] ἐγὼ δ' ἐπ' ἀκτὰς εἶμι καὶ νεὼς σκάφος
ich aber auf gehe und
- [703] ἦσω 'πὶ πόντον Σικελὸν ἕς τ' ἐμὴν πάτραν.
werde|setzen auf sizilisch in und meine
- [704] [Κύκλωψ]: οὐ δῆτ', ἐπεὶ σε τῆσδ' ἀπορρήξας πέτρας
nicht im|Geringsten, weil dich dieser abgerissen|habend
- [705] αὐτοῖσι συνναύταισι συντρίψω βαλὼν.
mit|denselben werde|ich|zermalmen geworfen|habend.
- [706] ἄνω δ' ἐπ' ὄχθον εἶμι, καίπερ ὦν τυφλός,
hinauf aber auf gehe|ich, obwohl seiend blind,
- [707] δι' ἀμφιτρῆτος τῆσδε προσβαίνων ποδί.
durch der|ringsum|gebohrten dieser|Fels hinzu|gehend
- [708] [Χορός]: ἡμεῖς δὲ συνναῦταί γε τοῦδ' Ὀδυσσέως
wir aber doch dieses
- [709] ὄντες τὸ λοιπὸν Βακχίῳ δουλεύσομεν.
seiend das Übrige werden|dienen.